

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a Nr. 2769

6 PAGINI — 20 BANI

Vineri 4 aprilie 1958

Citiți în pag. 6-a:

Vizita delegației R.P.R. la Pekin (cuvântările tovarășului Pin-Cijen și tovarășului Chivu Stoica).

Puternicul ecou mondial al hotărârii istorice a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tratatul între delegațiile Uniunii Sovietice și R. P. Ungare.

Hotărârea istorică a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In apărarea omenirii DE ORORILE războiului atomic

Hotărârea istorică a Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice a zguduit întreaga lume, tot atât de puternic ca și lansarea primului sputnik. Oamenii de bună credință știu că de multe ori Uniunea Sovietică a făcut primul pas în lume, atât în domeniul descoperirilor științifice cât și în problema apărării omenirii. Actul prin care Uniunea Sovietică renunță unilateral la experiențele cu arma nucleară constituie o nouă manifestare a forței creatoare a popoarelor Uniunii Sovietice, a credinței Statului Sovietic în posibilitatea conviețuirii pașnice cu celelalte popoare ale lumii, indiferent de regimurile politice sau sociale care le guvernează.

Gestul de renunțare unilaterală la experiențele atomice din partea Uniunii Sovietice a produs mare derută în cercurile politice apusene. Diverse guverne refuză să comenteze sau dau răspunsuri echivoce la întrebarea zilei: „sinteză pentru pace, pentru liniștea omenirii, sau preferați politica bombelor nucleare?”. Tot mai numeroși reprezentanți ai vieții publice se manifestă pentru înțelegerea neîntârziată a conferinței la înalt nivel, iar alții cer ca și Statele Unite ale Americii și Anglia să arunce exemplul Uniunii Sovietice, să renunțe la calea periculoasă a experiențelor cu arma nucleară. Fără îndoială că ultimul cuvânt îl vor avea popoarele lumii care vor să trăiască în liniște, care au ales de mult între arma atomică — care, „murdară” sau „curată”, tot ucigătoare este — și conviețuirea și întrecerea pașnică. Până la urmă, sint convinși că opinia publică a țărilor apusene

Acad. prof. Miron Nicolescu

va ști să-și impună punctul de vedere și să forțeze guvernele țărilor apusene la tratative și la încetarea experiențelor cu bombe atomice. Cei mai fericiți vor fi atunci oamenii de știință, care în loc să fabrice arme din ce în ce mai ucigătoare, vor putea să utilizeze întreaga lor putere de creație la ridicarea standardului de viață al omenirii. Energia nucleară este de acum utilizată în Uniunea Sovietică în scopuri pașnice. Nu putem să prevedem decât într-o foarte mică măsură, făcând apel la toată imaginația noastră, transformările extraordinare pe care le va aduce în viața popoarelor utilizarea în scopuri pașnice a energiei atomice.

În convorbirile pe care le-am avut la diferite congrese internaționale, la Viena, Moscova, Nisa cu oameni de știință francezi, italieni, spanioli, mexicani, englezi, mi-am dat seama că toți gândeau la fel, toți doreau încetarea războiului nuclear, încetarea experiențelor cu armele atomice, eliberarea omenirii de obsesia îngrozitoare a distrugerii ei, într-un cuvânt toți doreau pacea înțelegătoare și creatoare, înlocuirea luptei cu armele, prin lupta pentru o viață mai bună. Cred că toți colegii mei cu care am vorbit atunci și-au păstrat părerea lor, după cum sint convins că în acest moment istoric, cuvântul lor și al tuturor oamenilor de știință se va face auzit și respectat. Nu poate exista om de știință care să nu salute actul Uniunii Sovietice cu speranță și bucurie și să nu-și ridice glasul în apărarea omenirii de ororile războiului atomic.

O hotărâre care corespunde năzuințelor tineretului

Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. este un fapt pe care l-am trăit cu nespusă bucurie alături de toți liniștii din raionul nostru. Declarația aceasta, de importanță excepțională, oglindește, cred, două lucruri deosebit de clare. În primul rând aceeași politică consecventă a Uniunii Sovietice pentru pace, pentru binele omenirii. Sint cunoscute doar de către toată lumea nenumăratele propuneri pe care Uniunea Sovietică le-a făcut în diferite ocazii pentru încetarea experiențelor cu armele atomice și hidrogen, pentru dezarmare. Din păcate, aceste propuneri n-au fost încă acceptate de către celelalte mari puteri — S.U.A., Anglia, Franța, care continuă o primejdiosă cursă a înarmărilor atomice. În al doilea rând, declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. privind încetarea unilaterală a experiențelor cu armele nucleare și cu hidrogen dovedește că, puterea de nebiruit a țărilor socialiste.

Pentru tineretul lumii și desigur și pentru tineretul țării noastre, încetarea experiențelor cu bombe atomice și cu hidrogen are o covârșitoare importanță. Armele a-

NICOLAE POPESCU secretar al Comitetului raional U.T.M. „I. V. Stalin”-București

Numeroase mitinguri ale oamenilor muncii

Opinia publică din țara noastră continuă să-și manifeste satisfacția față de istorica hotărâre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. de a înceta unilateral experiențele cu arme atomice și cu hidrogen. Cucerit tot mai larg de oameni al muncii își exprimă bucuria pentru inițiativa luată de Uni-

nea Sovietică care dovedește încă odată prin fapte, în fața lumii întregi politica sa consecventă de pace. Hotărârea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și Apelul adresat Congresului S.U.A., Parlamentului Marii Britanii, Bundestagului R.F. Germane și parlamentelor celorlalte țări sint dezbătute pe larg de oamenii muncii din întreprinderi și instituții, în adunări pe ocurenți de muncă, pe secții și schimburi, la colțuri roșii, cluburi și biblioteci. Astfel de adunări au avut loc la uzinele „Republica”, „Grigore Preoteasa”, „Boleslav Blerut”, „Brainer Bela”, fabricile „Donca Simo”, „Quadrat”, „Stela”, „Bumbăcăriu română” — Jilava, „Tăsoarii reuniti” și multe altele. Aproape că nu există fabrică sau uzină în Capitală în care să nu fi avut loc astfel de discuții colective.

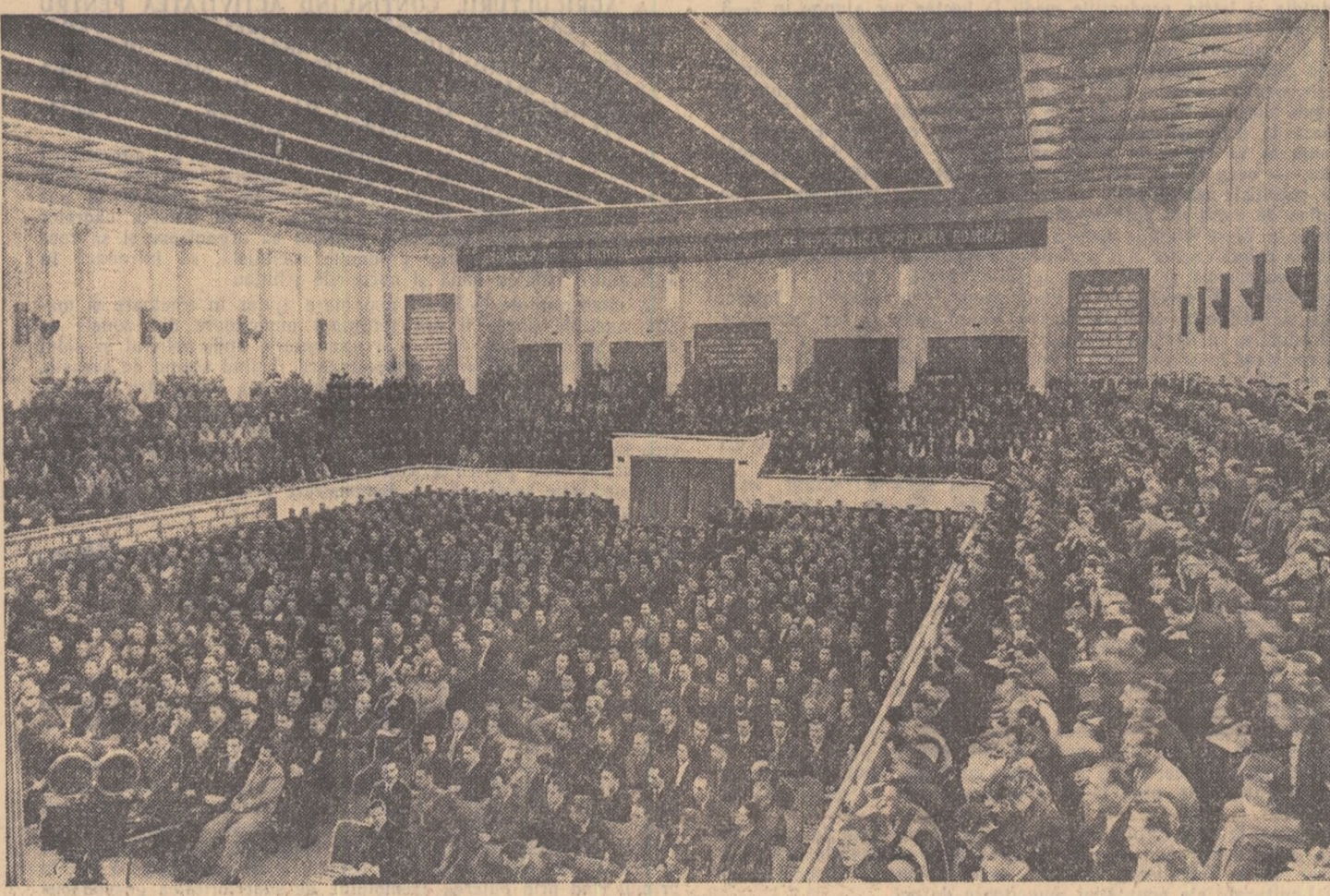
Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii ai uzinelor „Republica” au citit hotărârea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea unilaterală de către Uniunea Sovietică a experiențelor cu armele nucleare. „Imi dau seama odată mai mult — a spus laminatorul Ion Bădrăzan la adunare — că socialismul și pacea sint de nedespartite. Uniunea Sovietică urmărește continua dezvoltare a economiei sale în scopul ridicării nivelului de trai material și cultural al poporului. Pentru aceasta

(Continuare în pag. 5-a)

Consfățuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej rostindu-și expunerea

Participanții la Consfățuire, în noul Palat al Sporturilor din Constanța

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prim-secretar al C. C. al P. M. R.

Tovarăș, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române au convocat această consfățuire a frunțășilor din sectorul socialist al agriculturii pentru ca să analizăm împreună cum se îndeplinesc Directivele Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la transformarea socialistă a agriculturii și la creșterea producției agricole și pentru a face un schimb de păreri cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru dezvoltarea muncii în viitor în acest important domeniu de activitate. Înfrățind cu avânt politica Partidului Muncitoresc Român, politica de construire a socialismului, poporul nostru dezvoltă cu succes toate ramurile economice și culturale, în interesul ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc. În 1957 producția industriei energice depășește de 3,4 ori nivelul din 1938, producția de sâderie electrică de 7,4 ori, a industriei petrolifere aproape de 2 ori, extracția de gaz metan de 15 ori, producția materialelor de construcții de peste 9 ori. Industria bucurilor de consum produce acum de 3 ori mai multe mărfuri textile, de pielărie și încălțăminte decât în 1938, iar producția industriei alimentare s-a dublat. De însemnătate deosebită pentru propășirea întregii vieți economice și culturale sint progresesele industriei constructoare de mașini care dă astăzi o producție de 7 ori mai mare decât în 1938; această ramură a industriei socialiste pune astăzi la dispoziția agriculturii un număr de oca. 50 tipuri diferite de mașini agricole, între care tractoare, semănători de cereale, cultivatoare, secături-legători, combine tractate pentru recoltarea cerealelor și altele.

anul puterilor populare. Media anuală pe țară la grâu-secară a crescut de la 1.030 kg. în perioada 1934—1938 la 1.140 kg. în perioada 1951—1955, ajungând la 1.200 kg. în 1957; la porumb media anuală la ha. pe țară a crescut, în perioadele amintite, de la 1.840 kg. la 1.290 kg., iar în 1957 la 1.720 kg.; asemenea creșterii s-au înregistrat și la alte culturi. Acest succes important al oamenilor muncii din agricultură și al întregului popor muncitor a contribuit la întărirea economică a țării, la întărirea regimului democrat-popular. Cu toate acestea, creșterea producției agricole este încă nesatisfăcătoare față de nevoile din ce în ce mai mari ale economiei naționale și ale populației muncitoare de la orașe și sate. Producția agricolă globală și producția agricolă-marfă nu cresc pe măsura posibilităților create de regimul democrat-popular, a condițiilor materiale de climă și de sol și a capacității și hânciei dovedite de oamenii muncii din agricultură. Congresul al II-lea al partidului a trasat un program de muncă pentru creșterea mai departe a puterii economice a țării și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor. Congresul a pus înaintea noastră a tuturor sarcina ca, în același timp cu continuarea politicii de industrializare socialistă și pe baza rezultatelor pozitive obținute în aplicarea acestei politici să concentrăm forțele în lupta pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea serioasă a producției agricole vegetale și animale. **CEA MAI IMPORTANTĂ SARCINA PUSĂ ÎN FAȚA NOASTRĂ DE CONGRESUL AL II-LEA ESTE CREȘTEREA ȘI CONSOLIDAREA SECTORULUI SOCIALIST DIN AGRICULTURĂ, ASTFEL CA PÎNĂ ÎN 1960 ACEST SECTOR SĂ FIE PREPONDERENT CA SUPRAFAȚĂ ȘI SA ASIGURE 60—70% DIN TOTALUL PRODUCȚIEI AGRICOLE — MARFA.** Îndeplinirea acestei sarcini are o însemnătate, deoarece victoria deplină a socialismului în țara noastră poate fi asigurată numai dacă socialismul va fi construit și la sate. Interesele vitale ale clasei muncitoare ca și ale țăranilor muncitoare și intelectualiților, interesele întăririi și înfloririi patriei și ale îmbunătățirii nivelului de trai al poporului cer fărâșirea unei puterice economice socialiste unitare. De succesul transformării socialiste a agriculturii depind rezolvarea deplină a problemei cerealelor, asigurarea industriei cu materii prime agricole și îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației. Care sint rezultatele muncii depuse pe țărful transformării socialiste a agriculturii după Congresul al II-lea al partidului?

zatorică pentru transformarea socialistă a agriculturii, organizațiile de partid s-au sprijinit într-o măsură mult mai mare pe experiența țăranilor muncitori din numeroase gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri agricole bine organizate și conduse, ale căror rezultate în producție și venituri conving pe țăranii muncitori cu gospodării individuale că drumul agriculturii socialiste este drumul spre o viață îmbelsugată. **LA 1 MARTIE ANUL ACESTA, 1.528.578 DE FAMILII, REPREZENTÂND PESTE 45% DIN TOTALUL FAMILIILOR DE ȚĂRANI MUNCITORI, FAC PARTE DIN SECTORUL COOPERATIST-SOCIALIST DIN AGRICULTURĂ, care cuprinde 3.830.376 ha., aproape 37% din suprafața agricolă cooperabilizabilă din țară. Împreună cu suprafețele gospodărilor agricole de stat, ale statului populare și ale altor instituții de stat, SECTORUL SOCIALIST CUPRINDE APROAPE 7.500.000 HA. REPREZENTÂND 52,4% DIN ÎNTEAGA SUPRAFAȚĂ AGRICOLĂ A ȚĂRII, față de numai 35,2% la sfârșitul anului 1955.** Această sporire însemnată a numărului de familii și a suprafeței cooperativizate arată creșterea conștiinței socialiste în rândurile țăranilor muncitori, creșterea încrederii maselor țăranesti în justele politici duse de partidul clasei muncitoare și demonstrează odată mai mult că s-a întărit alianța muncitorească-țăranescă, s-a întărit orînduirea democrat-populară.

Colectivisti regiunii Constanța — un exemplu pentru întreaga țărănime muncitoare

Tovarăș, În această consfățuire noi salutăm cu bucurie, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al Consiliului de Miniștri al republicii noastre populare, succesul obținut de

(Continuare în pag. 2-a)

In sala consfățuirii

Joi dimineața au început în Palatul Sporturilor din orașul Constanța lucrările consfățuirii pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii convocată de Comitetul Central al P.M.R. și Consiliul de Miniștri al R. P. Române. La consfățuire participă frunțășii din producția agricolă, delegații ai gospodărilor agricole colective, cooperative agricole de producție cu rentă, întovărășirilor agricole, lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare și din gospodăriile agricole de stat, oameni de știință și cercetători din domeniul agriculturii, ingineri și tehnicieni agronomi. Iau parte primii secretari ai comitetelor regionale de partid și alți activiști ai organizațiilor de partid și de stat. La lucrările consfățuirii participă ca invitați țăranii cu gospodării individuale, frunțășii în muncile agricole. De asemenea sint prezenți scriitorii, artiștii români și străini. Sosirea conducătorilor partidului și guvernului a fost salutată cu puternice aplauze. La masa prezidială au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroz, Constantin Pirvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, Janos Farkas, Vladimir Gheorghiu, Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculurii, Vasile Vilcu, prim secretar al Comitetului Regional Constanța al P.M.R., Dobrița Dima, președintele G.A.C. Platonesti, raionul Fetești, Marin Ruiu, președintele cooperativei agricole

de producție cu rentă din comuna Cirna, raionul Gura Juiului, Ion Nicolae, prim secretar al Comitetului raional de partid Calafat, Eroul Muncii Socialiste Vasile Voicchia, brigadier la S.M.T. Siniocul Mare, Ștefan Pavel, președintele Statului popular al regiunii București, Gheorghe Popa, brigadier în G.A.S. Afumați, raionul Brănești, Gheorghe Maftici, președintele G.A.C. Tîlneacu, raionul Tirgu Neamț, Vasile Grădinaru, președintele Statului popular al raionului Negrești, Mircea Țăranu, inginer agronom din G.A.C. Pechea, raionul Galați, Agripina Sănduleac, președinta întovărășirii agricole din comuna Draceni, raionul Botoșani, Ion Carceaș, președintele G.A.C. Hârman,

(Continuare în pag. 4-a)

Țărănimea muncitoare pășește cu încredere pe calea agriculturii socialiste

Progresele realizate în reorganizarea socialistă a satelor de la sfârșitul anului 1955, cînd a avut loc congresul, pînă la 1 martie 1958, se reflectă în datele de mai jos privind schimbările intervenite în această perioadă în sectorul socialist cooperatist al agriculturii.

a) Situația sectorului socialist-cooperatist la 31 decembrie 1955

	Număr	Familii	Suprafața agricolă (hectare)
Gospodării agricole colective	2.151	185.552	925.287
Cooperative agricole de producție	—	—	—
Întovărășiri agricole	4.288	201.301	409.482
Total	6.439	386.853	1.334.769

b) Situația sectorului socialist-cooperatist la 1 martie 1958

	Număr	Familii	Suprafața agricolă (hectare)
Gospodării agricole colective	2.756	398.246	1.669.184
Cooperative agricole de producție	125	5.250	15.501
Întovărășiri agricole	11.431	1.125.082	2.145.691
Total	14.312	1.528.578	3.830.376

Din aceste date rezultă că în doi ani de zile de la congres au intrat în gospodării agricole colective, în cooperative de producție și întovărășiri agricole un număr de 1.141.725 familii de țăranii muncitori, de trei-ori mai multe familii decît au intrat înainte timp de șapte ani de zile. La această mișcare mai puternică în rândurile țăranimii pentru cooperativizare a contribuit faptul că, în muncile politice și organi-

(Continuare în pag. 5-a)

Expunerea tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

(Urmas din pag. 1-a)

oamenii muncii din agricultura din regiunea Constanța, prima regiune în care țărâna muncitoare a trecut în întregime pe drumul gospodării agricole colective. Felicităm călduros pe colectivizii din regiunea Constanța, care constituie astăzi un exemplu pentru întreaga noastră țară, pe muncitorii, tehnicienii și inginerii din S.M.T. și din gospodăriile de stat, pe inginerii și tehnicienii agronomi, pe toți oamenii muncii din regiune. Felicităm organele de partid și de stat din regiune, care au desfășurat o rodnică muncă politică și organizatorică pentru a face cunoscut în rândurile zecilor de mil de țărani muncitori exemplul unităților socialiste frunțate și a-i ajuta să treacă pe calea socializării.

Experiența înaintată a regiunii Constanța pe țărîmii construcției socialiste la sate merită să fie studiată de toate organele regionale și raionale de partid și de stat, pentru a fi folosită potrivit condițiilor și particularităților locale.

După cum știți, în trecut această regiune era una dintre cele mai împoziite părți ale țării. Cele câteva orașe — în afară de orașul Constanța — nu se deosebeau prea mult de un sat mai mare, în afară de zăbetele în sărăcie și înțelmer, populația trăia o viață grea, plină de lipsuri.

În satele se zbăteau Constanța și Tulcea, industriile alimentare, textilă, chimică, metalurgică, a materialelor de construcții, toate acestea la un loc numărau de abia 42 de întreprinderi cu o forță motrică totală de numai 7.157 C.P. și un număr de 1.900 muncitori.

La sate, aproape jumătate din pământul agricol (45,8%) aparținea moșierilor și chibaburilor, în timp ce un sfert din pământul total al gospodăriilor țărânești aveau mai puțin decît 1 ha. de pământ; 14% din gospodăriile țărânești nu aveau decît 10 ari, 7% aveau pînă la un pogon, 3% aveau între un pogon și un hectar de pământ și numai 14% aveau între 1—3 ha. Dezvoltarea capitalismului în agricultură a avut ca rezultat în Dobrogea un proces rapid de fărîmătură a micilor gospodării țărânești, de acaparare a pământurilor țărânești de către moșieri și capitaliști, la care o mare parte din țărani erau nevoiți să se angajeze sau să muncească în dijmă. Gospodăriile țărânelor sărace și mijlocii nu aveau mijloace necesare pentru a lucra pământul; astfel 13,5% din numărul gospodăriilor agricole nu aveau nici un bou sau cal, iar numai 6% din gospodăriile aveau cîte un animal de muncă. Despre mecanizarea agriculturii aici nu putea fi vorba, deoarece în anul 1938 pe teritoriul acestei regiuni erau numai 119 tractoare, 124 buldoze, 130 secerători-legători, toate fiind proprietatea moșierilor.

Din cauza slabei utilități a agriculturii cu unelte și mașini, precum și a numărului redus de animale de muncă, pe care, în vremea țărâni, pământul era lucrat slab, necorespunzător, iar recoltele de cereale obținute nu depășeau în anii cei mai buni în medie 450—550 kg. grâu și 750—800 kg. porumb la hectar. Din lipsa atelelor de lucru, țărani erau nevoiți să lase în fiecare an suprafețe întinse de pământ nelucrate, sub formă de pîraogă, pe care creșteau buruienii și scietii.

Dacă analizăm chiar statisticile burzheze, care nu ogîndeau întreaga realitate, în anul 1935, 43% din numărul gospodăriilor agricole din fostele județe Constanța și Tulcea nu aveau nici o caie, iar 45% nu aveau nici un porc. Cît privește calitatea animalelor existente, aproape 80% din numărul porcilor erau de rase primitive — stocci și bălăreți — cu randament scăzut în creștere și îngrășare, iar 90% din vaci erau de rase locale sărăci și neamelorată, care aveau o producție de numai 300—400 litri lapte pe an.

La aceste producții scăzute, agricultura era rentabilă numai pentru moșieri, căci țărâna muncitoare, lipsită de iarnă de foame, își vindea moșierilor sau chibaburilor forța de muncă pe tot anul pentru câteva bani de porumb sau grâu.

După cercetarea puterii în țara noastră de către casa muncitoare, în alianță cu țărâna muncitoare, cînd în întreaga țară, oamenii muncii, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, au pornit cu elan la construirea societății socialiste, în regiunea Constanța a început să înflorească o viață nouă.

Vechile întreprinderi industriale și-au mărit capacitatea de lucru și au fost înzestrate cu utilaje moderne, iar pe întindea regiunii s-au ridicat noi și importante întreprinderi industriale, cum sînt fabrica de ciment, întreprinderea metalurgică de utilaj și fabrica de var de la Medgidia, termocentrala Ovidiu, combinatul de conserve de peste de la Tulcea și altele; este în construcție și va intra în curînd în funcție combinatul de îngrășăminte chimice de la Năvodari. Dezvoltarea industriei a dus la creșterea numerică a clasei muncitoare, de la 1.900 la peste 43.000 muncitori. Aceasta are o puternică influență asupra întregii dezvoltări politice, economice și culturale a regiunii, contribuie la întărirea rolului conducător al clasei muncitoare în alianța muncitoare-țărânească.

Producția globală industrială în regiune a crescut față de anul 1938 cu 390%, a industriei alimentare cu 280%. Producția de energie electrică a făcut un salt de la 15 milioane kWh. în 1938 la 139 milioane kWh. în 1955 și la 148,8 milioane kWh în 1957.

Suprafața agricolă a regiunii a crescut cu peste 110.000 ha., iar suprafața cultivată cu porumb — cu 50.000 ha. Plantațiile de vii au crescut cu aproape 3.200 ha, iar plantațiile de pomi fructiferi cu 2.500 ha.

Mari schimbări în viața satelor dobrogene

Statul democrat-popular a creat o puternică bază tehnică pentru agricultură în regiunea Constanța. Oamenii din agricultură au la dispoziție aproape 5.500 tractoare, peste 1.350 buldoze, 759 combine pentru recoltarea păioaselor, aproape 3.000 semănători, peste 1.500 secerători-legători și alte mii de diferite mașini și utilaje agricole. La fiecare tractor fiind revîn acum cca. 150 ha. teren arabil. Numai tractoarele din S.M.T.-uri au executat în sectorul cooperatist în anul 1957 lucrări agricole echivalente cu 1.255.000 ha.; S.M.T.-urile au executat în mod mecanizat la gospodăriile colective și întovărășiri 82% din arături, 62% din însămînțarea cerealelor păioase, 45,6% din recoltatul păioaselor și alte lucrări.

Prin lucrarea pământului cu tractoarele s-a ridicat din sol, s-a păstrat o cantitate de apă mai mare în pământ, recoltele au fost mai bogate. Așa se explică de ce în regiunea Constanța, în perioada 1953—1957, în medie s-a recoltat 372 kg. grâu și 1324 kg. porumb la hectar, față de media de numai 84 kg. grâu și 539 kg. la porumb, realizată în perioada de 5 ani 1934—1938.

Efectiv de animale a crescut la toate speciile (cu excepția cabinelor); numărul oilor a crescut de la 690.000 la 1.080.000 capete, numărul porcilor de la 68.000 la 134.000, numărul bovinelor de la 93.000 la 124.000. În același timp s-a îmbunătățit calitatea semînțurii. Din totalul oilor, o proporție de 94% au lînă fină și septimilă, s-a îmbunătățit calitatea efectivului de bovine și de porci.

Cine și-ar fi închipuit înainte că în Dobrogea bătută de vînturi, calde, cu pajiști uscate și cu vaci care dădeau anual 300—400 litri de lapte — mai puțin decît o capră bună — vom ajunge să avem la gospodăriile colective, ferme de vaci care dau anual între 2000—2600 litri lapte pe vacă, așa cum se întîmplă la gospodăriile colective din Palazu Mare, din Vilele Noi și din Topraisar?

Prin munca harnică a colectivizilor, în gospodăriile colective se obțin recolte tot mai mari, produse se dezvoltă multilateral, crește avutul obștesc. Ca urmare, veniturile colectivizilor sporesc an de an. Dacă în 1956 în gospodăriile colective din raionul Negru Vodă valoarea medie a unei zile-muncă — în produse și în bani — era de 13,80 lei, în 1957 ea s-a ridicat la 22,24 lei.

Colectivizii din Peceneaga, același raion, au primit în 1957, pentru fiecare zi-muncă, produse și bani în valoare de 44 lei față de 40 lei cît au primit în 1956. Colectivizii de la Peceneaga au prevăzut în planul de dezvoltare a gospodăriei că în 1960 să realizeze cît puțin 50 lei la fiecare zi-muncă și, dacă vor munci cu aceeași rivnă ca pînă acum, fără îndoială că vor izbui.

Viața oamenilor și fața satelor din Dobrogea se transformă pe zi ce trece. În timp ce în 1938 un singur sat din întreaga regiune avea electricitate, astăzi sînt electificate un număr de 54 comune, iar rețeaua de electricitate este în plină extindere. Peste 6.500 familii de colectivizii și-au construit case noi; aproape 7.000 și-au cumpărat aparate de radio. Au dispărut mărișorile, tifosul extantemic, pelagra, care hînuiau regiunea, analifetismul este în lîm mări lichidat; față de numai 30 cămine culturale, cu 17 biblioteci în 1938, în regiune înființată astăzi 365 cămine culturale și 311 biblioteci cu un număr de aproape jumătate milion de volume, iar în sate, unde înainte nu exista nici o singură bibliotecă, există astăzi 55 biblioteci sătești și 127 culturi roșii în gospodăriile colective, cu peste 265.000 volume.

Colectivizarea creează noi posibilități de dezvoltare economică și culturală și de ridicare a nivelului de trai

agricolă — cea mai ridicată medie pe țară — și unde țărâna muncitoare mai puternic evident roadele lipsa mijloacelor de producție, ies mai mult în evidență ofuzele agriculturii socialiste mecanizate și imensele ei perspective de dezvoltare.

Organele de partid și de stat, cu participarea largă a colectivizilor frunțași în agricultură, a inginerilor și tehnicienilor din regiunea Constanța, au elaborat un plan de dezvoltare a agriculturii în realizarea acestui plan. Organizarea socialistă a întregii suprafețe agricole creează cele mai bune condiții ca producția agricolă să fie orientată rațional, științific, pe baza unui temeinic studiu al condițiilor pedoclimatice și economice.

Suprafața agricolă a regiunii Constanța este de 987.000 ha., din care 820.000 ha. pământ arabil, 149.000 ha. pășuni și fînețe, peste 14.000 ha. vii, aproape 3.600 ha. livezi; în afara de aceasta sînt aproape 100.000 ha. păduri și peste 543.000 ha. bălți și lacuri bogate în pește.

Condițiile concrete economice și naturale ale celei mai mari suprafețe din regiunea Constanța, regiune cu soluri bălane și cernoziomuri bogate, sînt din cele mai prielnice culturii cerealelor, mai ales grîului și porumbului. Trebuie să ținem seamă în același timp că această regiune este cea mai secetosă din țară, precipitațiile anuale urcîndu-se la cel mult 350—450 mm. Stau, sprîjindu-se pe țărîna unită, colectivizată, va organiza o lucră sistematică pentru a înlătura efectele dăunătoare ale secetei. Obținerea unor recolte bogate merge mîna în mîna cu mecanizarea agriculturii. De aceia, statul va acorda gospodăriilor colective din această regiune sprijinul tehnic necesar ca în 2—3 ani de zile, lucrările agricole să fie mecanizate în proporție de 90%, la semănatul porumbului și păioaselor și 80% la semănatul florei soarelui, 90% la prășitul porumbului, 85% la seceratul păioaselor, 40% la recoltatul porumbului, urmînd ca, pe măsura dezvoltării mai departe a industriei socialiste, să ajungem treptat la mecanizarea completă și conectată a agriculturii.

În aceste condiții, gospodăriile colective, folosind semînțe selecționate și semînțe hibride de porumb, îngrășînd terenurile cu gunoi de grajd și cu îngrășăminte minerale, vor ajunge în cîțiva ani să obțină o producție de grâu de 1.450 kg. la hectar în medie pe regiune, iar la porumb, în medie 2.200 kg. la ha. — producții care, în condițiile vechii Dobroge nici măcar nu puteau fi visate. În raioanele cerealiere, cum sînt Negru Vodă, Fetefși, o parte din Medgidia și Istria, producțiile medii la hectar vor ajunge în 2—3 ani pînă la 2.500 kg. la grâu și 3.000—3.500 kg. la porumb. În fiecare din raioanele regiunii se vor înființa loturi de hibridare totalizînd 2.600 ha., pentru producerea hibridului simplu, iar un număr de gospodării colective vor fi profilate pentru a obține sîmînțe de porumb hibrid dublu, cu care se vor putea însămînța 200.000 ha.

Dacă la întreaga suprafață colectivizată, cultivată cu grâu și porumb se va obține în cîțiva ani un spor de 500 kg. grâu și ha., ceea ce nu este greu de realizat în condițiile agriculturii socialiste mecanizate — colectivizii din regiune vor obține un plus de venit de aproximativ 380 milioane lei. Aceasta înseamnă o mare bogăție pentru gospodăriile colective și pentru familiile colectivizilor din regiune, o contribuție importantă la întărirea economică și înflorirea social-culturală a țării.

În raionul Hîrsova și în o bună parte din raioanele Tulcea, Istria și Medgidia, colectivizii vor experimenta și vor introduce în producție, cu sprijinul statului, sorgul hibrid, care s-a dovedit mai rezistent la secetă decît porumbul local, dar producții mari de cîte 4—5.000 kg. la hectar și poate fi folosit cu mare randament în hrana animalelor și a păsărilor. Se va dezvolta cultivarea florei soarelui, a inului pentru uleri și la rapietă, plante care au condiții favorabile de cultură în regiunea Constanța și care aduc venituri mari.

Viticulturna este o mare bogăție în această regiune, unde se găsesc renumite vinuri de Niculieț, Sarica și Murfatlar. Colectivizarea agriculturii face cu putință să se organizeze folosirea rațională a terenurilor slab productive pentru culturile cerealiere și valorificarea lor la un înalt randament pe calea utilizării ca plantații de vii. Gospodăriile colective vor înființa pepinierii pentru plantarea cu vii a terenurilor nisipoase, ceea ce va contribui ca în cîțiva ani de zile să se extindă sectorul viticol în regiunea Constanța la 40—50.000 ha. În sectorul pomilor se va înmulți în 2—3 ani de zile o suprafață de peste 6.000 ha. fără să se micșoreze suprafețele arabile pe care se cultivă grîul și porumbul.

Condițiile economice naturale și posibilitățile existente pentru creșterea animalelor vor putea fi pe deplin folosite în actuala situație. Pînă în anul 1960, numărul bovinelor va putea ajunge la 125.000, din care cel puțin 50% vaci cu lapte. Numărul porcilor va putea fi sporit pînă la 830.000 capete, iar al oilor pînă la 1.500.000.

Frumusețile și bogățiile Delta Dunării sînt vestite în întreaga lume. Abia acum însă se vor putea valorifica bogățiile Deltei și se vor putea îmbunătăți în mod serios condițiile economice și social-culturale ale populației muncitoare de aici.

Terenurile arabile necultivate, precum și terenurile ce vor fi scoase în funcțiune în fiecare an din terenurile pîndite și predate în folosință gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor colective, pentru a fi cultivate cu plante agricole. Începînd cu anul acesta, va începe în Delta plantarea organizată a terenurilor prielnice pentru cultivarea viței de vie și a pomilor rotundii, iar sfatul popular regional va organiza producerea materialului săditor pentru extinderea pomiculturii și mai ales a gutuiului în gospodăriile colective și în curțile colectivizilor, cunoscut fiind că acest pom fructifer găsește aici condiții excepționale de favorabile, cum în puține alte locuri se găsesc. Gospodăriile colective vor fi îndrumate și ajutate să crească rase de animale din speciile adaptate condițiilor din Delta; se vor crea centre de reconducătoare a animalelor din Delta, se vor înființa centre de incubare pentru producerea bobocilor de rață și de gîscă, astfel ca în scurt timp gospodăriile colective să poată organiza acțiunea de creștere a zecii și sute de mii de păsări, activitate productivă deosebit de rentabilă pentru colectivizii și de mare însemnătate pentru întreaga economie națională.

Ținînd seama de schimbările de structură care au avut loc în regiune, de rolul electricității în dezvoltarea agriculturii socialiste, se vor extinde în 2—3 ani rețelele de înaltă tensiune spre raioanele Tulcea, Fetefși și Adam Clisi, spre a se folosi pe scară largă energia electrică în producția industrială și agricolă, pentru iluminare și pentru iluminarea caselor oamenilor muncii.

În fața țărînilor colectivizate din regiunea Constanța s-au deschis posibilități nelimitate de mărire a producției, de ridicare a nivelului de trai material și cultural, prin organizarea agriculturii pe temelia muncii unite, a științei și tehnicii moderne.

Rezultate îmbucurătoare în activitatea depusă pentru transformarea socialistă a agriculturii au fost realizate în cele mai multe regiuni ale țării; în regiunea Timișoara, gospodăriile colective, cooperative de producție și întovărășirile cuprind aproape 53.000 hectare, adică 61% din suprafața agricolă cooperativizabilă. 7 raioane sînt complet cooperativizate. Pași mari înainte s-au făcut în regiunea Galați, unde unitățile socialiste-cooperatiste cuprind în total pe regiune, 457.000 hectare, adică 67% din suprafața agricolă cooperativizabilă; aci 7 raioane sînt complet cooperativizate. În regiunea București, suprafața gospodăriilor colective, cooperative de producție și întovărășirilor cuprind 618.000 hectare, aproape 49% din suprafața cooperativizabilă, un număr de 5 raioane fiind complet cooperativizate; în regiunea Iași sînt 3 raioane deplin cooperativizate, în regiunea Craiova 2 raioane, iar în regiunile Stalin și Suceava cîte un raion; alte 11 raioane din regiunile Craiova, București, Ploiești, Pitești, Timișoara și Oradea sînt cooperativizate între 50—80%. În suprafața cooperativizabilă, Fapetele au spulberat cu desăvîrșire toată lanșată de ideologia capitaliștilor și moșierilor, care pretindeau că țărîna era ar fi incapabilă să meargă cu hotărîre pe calea unor profunde transformări sociale, că ea ar fi refractară socialismului. Avantajele materiale ale organizării socialiste a agriculturii au o mare forță de atracție și exercită o influență pozitivă din ce în ce mai puternică asupra maselor celor mai largi ale țărînilor.

Depinde în mare măsură de capacitatea organizațiilor de partid și a organelor de stat de a folosi cu precizie rezultatele de pînă acum în dezvoltarea industriei socialiste și în transformarea socialistă a agriculturii, pentru a obține realizări noi, hotărîtoare, în construcția socialistă la sate.

Sarcinile fundamentale în etapa actuală în transformarea socialistă a agriculturii

Ceea ce trebuie să facem acum, în primul rînd, este să ne concentrăm forțele pentru întărirea economică organizată a sectorului socialist-cooperatist existent în agricultură. După cum am arătat, aproape 37% din terenurile agricole ale țărînilor muncitoare fac parte din sectorul socialist. Țărîna muncitoare cooperativizată, o țărîna nouă, constructoare a unei vii noi, reprezentată în luptă sub conducerea partidului clasei muncitoare, o forță puternică în acest proces mai multe cereale, mai mari cantități de carne, ouă, lapte, pentru ridicarea nivelului de viață al poporului muncitor și întărirea continuă a alianței între clasa muncitoare și țărîna muncitoare, — temelia orînduirii democrat-populare.

Cea mai mare parte din gospodăriile colective, cooperative de producție și întovărășirile agricole sînt înființate de puțin timp. Încă nu au avut cînd să se integreze bine, să se întarească din punct de vedere economic și organizatoric; țărîni cooperative, organele de conducere ale unităților socialist-cooperatiste trebuie bine îndrumate și temeinic sprijinite de către

organele de partid și de stat pentru a asigura consolidarea și dezvoltarea economică multilaterală a gospodăriilor colective, cooperative de producție și întovărășirilor.

CONSOLIDAREA REZULTATELOR OBTINUTE PÎNĂ ACUM ÎN CONSTRUCȚIA SOCIALISTĂ LA SATE — IATA SARCINA PRINCIPALĂ CARE STA ÎN FAȚA NOASTRĂ ÎN FAZA ACTUALĂ A PROCESULUI DE TRANSFORMARE SOCIALISTĂ A AGRICULTURII — ÎNDEPLINIREA ACESTEI SARCINI ESTE O CONDITIE PRINCIPALĂ PENTRU SUCCESUL OPEREI DE CONSTRUIRE A SOCIALISMULUI ÎN ȚARA NOASTRĂ.

Cît privește procesul de lărgire a sectorului socialist al agriculturii, el se desfășoară neuniform și variat pe regiuni și raioane. Alături de regiuni în care suprafața cooperativizată cuprinde între 50—64% din totalul suprafeței agricole, sînt regiuni ca Huncedoara, Cluj, Bacău, Baia Mare, unde suprafața cooperativizată cuprinde numai între 10—15% din suprafața agricolă. Chiar în cadrul aceleiași regiuni, sînt deosebiri mari de la un raion la altul. Astfel, în regiunea București, în raionul Otletia, suprafața cooperativizată reprezintă 84% din totalul suprafeței agricole pe cînd în raionul Giurgiu numai 22%; în regiunea Oradea, raionul Salonta suprafața cooperativizată cuprinde 50% din suprafața agricolă raională, pe cînd în raionul Oradea numai 17%. Fără îndoială că diferențierii între regiuni și raioane în ce privește ritmul construcției socialiste la sate sînt inevitabile. În cursul unei ați de radicale transformări a relațiilor de muncă și de proprietate, mai ales dacă ținem seama că este vorba de un proces de durată, care cuprinde zone social-economice foarte deosebite și mase de milioane de oameni. Totodată însă, asemenea diferențierii reflectă în mare măsură faptul că organele de partid și de stat din regiunile și raioanele cu o cooperativizare mai înaintată au desfășurat o muncă politică și organizatorică sistematică, răbdătoare, bazată pe exemple concrete, pentru a lămuri și convinge pe țărani muncitori să treacă pe drumul agriculturii socialiste; ele au dovedit mai mult pricepere și inițiativă în folosirea condițiilor socio-economice locale favorabile reorganizării socialiste la sate. A învăța din experiența înaintea și a ajuta organizațiile de partid să și-o însușească, este o sarcină de căpetenie a comitetelor regionale și raionale de partid.

ÎN DESFAȘURAREA MUNCII NOASTRE POLITICO-ORGANIZATORICE PENTRU TRANSFORMAREA SOCIALISTĂ A AGRICULTURII, CONTINUIND ACTIVITATEA PENTRU CREAREA DE NOI GOSPODĂRII COLECTIVE, COOPERATIVE DE PRODUCȚIE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRI AGRICOLE, ÎNĂNTĂM PE FRUNTUL CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE LA SATE PE MASURA DEZVOLTĂRII MIJLOACELOR DE MECANIZARE ȘI ASIGURĂRII CADELOR DE SPECIALIȘTI NECESARE AGRICULTURII SOCIALISTE.

Întreaga experiență a transformării socialiste a agriculturii în țara noastră confirmă justetea învățăturii leniniste, potrivit căreia construcția socialistă la sate trebuie să meargă în pas cu dezvoltarea bazei materiale tehnice și cu crearea cadrelor de agronomi și alți specialiști, capabili să organizeze și să conducă cu pricepere marea producție socialistă, să introducă în agricultură tehnica nouă și curerile științifice.

În momentul de față, cel mai mare ajutor în tractoare și mașini agricole poate fi dat țărînilor muncitori din zonele de cereale și de plante tehnice și alimentare, unde relieful și solul permit introducerea largă a mecanizării. Ținînd seama de aceasta, organele de partid și de stat, în activitatea lor pentru lărgirea sectorului socialist-cooperatist, trebuie să se orienteze mai ales spre zonele cerealiere, unde există cele mai favorabile condiții pentru creșterea de gospodării colective, cooperative de producție și întovărășiri agricole puternice, capabile să devină în scurt timp model de gospodărie socialistă, să demonstreze prin fapte superioarea agriculturii socialiste mecanizate.

Pentru respectarea strictă a liberului consimțămînt

Tovarăși,

Scotînd în evidență succesele însemnate obținute în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii, trebuie să arătăm, în același timp, că drumul construcției socialiste la sate nu este — și nici nu poate fi — un drum neted, fără de greutăți.

Trăcerea de la gospodăria individuală la gospodăria socialistă presupune schimbări adînci în conștiința micilor producători de la țară. Pentru ca astfel de schimbări să se producă, este necesară, odată cu creșterea bazei materiale a transformării socialiste a agriculturii, o răbdătoare și perseverentă muncă de conducere a țărînilor muncitori, în spiritul muncii în comun, și de convingere a lor, în primul rînd prin puterea exemplului, de superioarea gospodăriei socialiste. Tocmai de aceea, partidul nostru duce o politică de transformare socialistă tratată a agriculturii, politică bazată pe stricta respectare a principiului liberului consimțămînt al țărînilor muncitori.

Această politică dă roade bogate; intrarea în gospodăriile colective și întovărășirile agricole a sute de mii de familii de țărani muncitori este rezultatul hotărîrilor luate de aceștia, al convingerilor lor că pînă pe lăgașul socialismului pășesc pe calea binecîntărilor. Partidul și guvernul au sprijinit și vor sprijini în viitor pe țărani muncitori cu gospodării individuale, sîrîmîndu-i să muncească bine pământul, să obțină recolte bogate și venituri mari pe calea vinzării surplusului de produse mai ales către stat, la prețuri avantajoase. Dar noi le spunem deschis că oricît de mult sprijin vor primi din partea statului, dacă vor munci mai departe izolat pe peticile lor de pământ, nu vor putea folosi avantajele agrotehnice înaintate și ale mecanizării, nu-și vor putea asigura, pentru ei și pentru familiile lor o viață îmbelșugată.

Succesele cele mai mari și rezultatele cele mai trainice în munca de dezvoltare a sectorului socialist-cooperatist al agriculturii au fost obținute în acele regiuni, raioane și comune, unde unitățile socialiste ale agriculturii obțin rezultate economice mai bune, unde organizațiile de partid duce o muncă politică și organizatorică perseverentă în rîndurile țărînilor, respectînd indicațiile partidului cu privire la liberul consimțămînt al țărînilor muncitori.

Se știe că atunci cînd au avut loc manifestații de călcare a liberului consimțămînt al țărînilor muncitori, partidul și guvernul au combătut și au curmat cu hotărîre aceste tendințe, dîndu-le o înfrîngere.

Întărirea unităților existente în sectorul socialist-cooperatist — principala sarcină

Tovarăși,

Întărirea și dezvoltarea economică a gospodăriilor colective, a cooperative de producție și întovărășirilor existente, este în prezent condiția principală a înaintării noastre pe frontul construcției socialiste. Sporirea producției agricole vegetale și animale a unităților socialist-cooperatiste, creșterea veniturilor membrilor acestora și a nivelului lor de trai material și cultural constituie calea cea mai sigură de a convinge pe țărani muncitori cu gospodării individuale să treacă la agricultura socialistă.

Gospodăriile agricole colective au dovedit din nou, în anul agricol 1957, superioarea lor față de gospodăriile individuale ale țărînilor muncitoare. Față de producția medie la hectar pe țară de 1.233 kg. grâu și 1.700 kg. porumb — 40% din gospodăriile colective au obținut producții de peste 1.500 kg. grâu la ha, 35% din gospodăriile colective au obținut, peste 2.000 kg. porumb la ha. Sînt gospodării colective care, datorită efectuării la timp și în bune condiții a lucrărilor agrotehnice, au obținut producții mult mai mari. Astfel, la grâu, gospodăria colectivă „Gabor Aron” din comuna Covasna — Tg. Secuiesc a obținut o producție medie de 2.965 kg. la ha, gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin” din comuna Tibucani, raionul Tg. Neamț, o producție medie de 2.754 kg., gospodăria colectivă „Mihail Eminescu” din comuna Lescovaia, raionul Oradea, o producție medie de 2.523 kg. la ha. Asemenea producții mari s-au obținut și la porumb: gospodăria colectivă 1907 din comuna Măeșul de Sus, raionul Segarcea, a realizat o medie de 5.700 kg. la ha., gospodăria colectivă „Timurî Noi” din comuna Chizău, raionul Lugoj, o producție de 5.400 kg. la ha., gospodăria colectivă „Brazda Nouă” din comuna Cegani, raionul Fetefși, o producție de 4.669 kg. la ha. Astfel de exemple sînt numeroase și nu numai la cereale; la sfeclă de zahăr, gospodăria colectivă „Drapelul Rosu” din comuna Salonta a obținut o medie de 39.719 kg. la ha.; la cartofi, gospodăria colectivă din comuna Pîsluc Vechi, raionul Calafat, a obținut de pe 6 ha. 25.166 kg. la ha. Această arată imensele posibilități pe care le oferă agricultura socialistă mecanizată pentru sporirea producției agricole, pentru îmbunătățirea continuă a nivelului de viață al oamenilor muncii de la orașe și sate. Aceste posibilități pot și trebuie să fie pe deplin valorificate pe calea consolidării economico-organizatorice a tuturor gospodăriilor colective și ridicării lor la nivelul gospodăriilor colective frunțate.

Condiția de bază a întăririi gospodăriilor colective este realizarea unei juste îmbinări a intereselor obștesci cu interesele individuale ale colectivizilor. Numai o asemenea îmbinare face cu putință ca gospodăria colectivă să devină tot mai bogată, ca pro-

ducția ei să crească nelenețat, ca membrii gospodăriei să simtă cu adevărat că munșesc pentru ei înșiși și să participe cu trăgere de inimă și inițiativă la muncă pentru întărirea gospodăriei.

Elementele exploatare și alți dușmani ai socialismului trebuie să știe că orice încercare de a lovi în interesele muncitorilor și țărînilor va fi zdrobită de statul popular, în așa fel încît să le treacă pofta de a mai ridica mîna împotriva orînduirii democrat-populare, a curerilor revoluționare ale oamenilor muncii.

Elementele exploatare și alți dușmani ai socialismului trebuie să știe că orice încercare de a lovi în interesele muncitorilor și țărînilor va fi zdrobită de statul popular, în așa fel încît să le treacă pofta de a mai ridica mîna împotriva orînduirii democrat-populare, a curerilor revoluționare ale oamenilor muncii.

Să întărim vigilența revoluționară

Transformarea socialistă a agriculturii are loc în condițiile luptei de clasă.

În ultimii ani, ca efect al aplicării politicii partidului și statului democrat-popular în fața muncitorilor și țărînilor, de dezvoltare și consolidare a sectorului socialist al agriculturii, de sprijinire multilaterală a țărînilor muncitoare, au avut loc însemnate schimbări în relațiile și structura de clasă la sate.

Are loc procesul de formare a unei țărîni noi, cooperative, care, așa cum am mai arătat, cuprinde în momentul de față peste 45% din totalul familiilor de țărani cu gospodărie mică și mijlocie, încadrîți în diferite forme de cooperare agricolă.

Din masa țărînilor individuale cu gospodărie mică, un număr din ce în ce mai mare trece în rîndurile mijlocașilor. Unii mijlocași, ca urmare a acțiunii legilor obiective ale micii producții de mărțur, intră în rîndurile chibaburilor ca elemente capitaliste noi. În același timp, ca efect al politicii de îngrădire a chibaburilor precum și în urma fărîmării naturale a proprietății agricole individuale, mai multe elemente capitaliste de la sate decăd din situația de chibaburi, ceea ce a făcut ca în ultimii ani numărul gospodăriilor chibaburești să se micșoreze.

În această etapă de dezvoltare a relațiilor de clasă, partidul nostru, mergînd cu consecvență pe drumul întăririi continuă a alianței între clasa muncitoare și țărîna muncitoare și al construirii socialismului la sate, continuă să aplice politica de îngrădire economică a chibaburilor, în vederea lichidării treptate și la sate a exploatării omului de către om.

Cu privire la aplicarea politicii de îngrădire a chibaburilor, Comitetul Central al partidului, în plinara din august 1953, a subliniat că trebuie să se dea gospodăriilor chibaburești puțină și desfășoare activitatea de producție și schimb de mărțur, în condițiile prevăzute de lege. Desigur, aceasta se referă la acele elemente chibaburești care își îndeplinesc la timp și în întregime obligațiile față de stat, respectă legile țării și hotărîrile guvernului și se poartă loial față de regimul democrat-popular.

Plenarul din Iulie 1956 a Comitetului Central a hotărît să recomande gospodăriilor colective și celorlate unități socialist-cooperatiste să rezolve favorabil cererile de înscriere ale foștilor chibaburi, filii de foști chibaburi și filii de chibaburi care au gospodărie separată și nu exploatează munca străină, dacă aceștia au o comportare loială față de statul democrat-popular și dacă adunarea generală aprobă cererea lor de înscriere.

De aici nu trebuie trasă concluzia că lupta de clasă la sat s-ar stinge. Desfășurarea mai acută sau mai puțin acută a luptei de clasă nu depinde numai de clasa muncitoare, de țărîna muncitoare, de statul democrat-popular, ci și de atitudinea pe care o au foștii capitaliști și moșierii, chibaburi, uneltăi acestora.

Trebuie să deschidem bine ochii celor tovarășii, care se încîntă cu sîr și cu lupta de clasă la noi ar fi dispărut, că dușmanul de clasă s-ar fi cumințit. Viața nu în lumină țapă de natură să-i trezească realitatea pe cel ce gîndesc așa.

Dușmanii regimului democrat-popular, din rîndurile

Expunerea tovarășului GH. GHEORGHE GHIU-DEJ

(Urmare din pag. 3-a)

toți din toate S.M.T.-urile și se vor realiza peste tot 430 ha. arătură normală de fiecare tractor convențional, se va putea executa cu același parc de tractoare pe care îl avem astăzi un plus de cca. 3.280.000 ha. arătură normală, adică munca pe un an întreg a peste 8.000 de tractoare.

Stațiunile de mașini și tractoare pot și trebuie să ajungă la nivelul S.M.T.-urilor frunțate, să facă o adevărată cotitură în activitatea lor. În ultimul timp s-a stabilit sistemul mașinilor agricole pentru cele mai importante lucrări agricole la pășoase și porumb. În prezent este în curs de elaborare sistemul de mașini pentru mecanizarea lucrărilor în zootehnie, pomicultură, viticultură și legumicultură. Aceasta va ajuta pe mecanizatorii din agricultură să sporească volumul lucrărilor mecanizate, să execute lucrările în epoca optimă și să mărească producția la hectar.

Progresele realizate în procesul transformării socialiste a agriculturii au creat condițiile favorabile pentru utilizarea completă a tractoarelor și mașinilor agricole, mecanizatorii putând acum să-și organizeze munca mai bine pe suprafețe întinse, decât pe micile loturi de terenuri individuale, cu mai puțin deplasări în gol.

Anul trecut un număr de 749 brigăzi de tractoriști au fost reparate pentru efectuarea tuturor lucrărilor în mod permanent la aceleași gospodării colective.

Rezultatele dovedesc că trimiterea unor brigăzi permanente, dotate cu toate tractoarele și agregatele necesare, în gospodăriile colective mai mari de 500 ha. și pe grupe de gospodării colective mai mici, dar învecinate, asigură un volum mai mare de lucrări, o mai înaltă calitate și un preț de cost redus. Este necesar ca, odată cu organizarea brigăzilor permanente, să se amenajeze la locul de producție, cu sprijinul consiliului de conducere al gospodării colective, precum și al statului popular, depozite de carburanți și lubrifianti, de piese de schimb și de materiale, precum și ateliere pentru micile reparații; la sediul S.M.T.-ului să se deplaseze numai acele tractoare și mașini care necesită reparații mari, înfățișându-se astfel deplasările inutile, care provoacă cheltuieli suplimentare și reduc capacitatea de producție a mașinilor agricole.

O problemă deosebit de importantă în momentul de față pentru S.M.T. este lichidarea consumului exagerat de piese de schimb care scumpesc prețul de cost al lucrărilor agricole, precum și asigurarea aprovizionării stațiunilor cu sortimentele de piese în cantități necesare.

În procesul de creștere a S.M.T.-urilor, structura parcului de tractoare a suferit o serie de modificări, introducându-se treptat tipuri noi de tractoare, de mai bună calitate și de mai mare productivitate. Tipurile învechite de tractoare nu au putut fi scoase din funcțiune deoarece parcul total este încă mic față de necesități. Întreprinderile industriale nu mai fabrică însă toate sortimentele de piese de schimb pentru unele tipuri de tractoare vechi, tipuri care reprezintă cca. 40% din numărul de tractoare al S.M.T.-urilor. Nu poate fi admis ca din cauza lipsei unor piese de schimb, tractoarele de tip vechi să nu fie utilizate din plin, cu maximum de randament. Cade în sarcina Ministerului Industriei Grele și Ministerului Agriculturii și Silviculturii să asigure pe deplin cantitățile și sortimentele necesare de piese de schimb, să se preocupe de mai buna organizare a muncii, să lupte pentru

înlăturarea dificultăților și a lipsurilor existente, pentru a se ajunge în scurt timp, la îmbunătățirea calității și la scăderea serioasă a prețului lor de cost.

Consumul exagerat de piese de schimb nu poate fi pus pe seama existenței în parcul de tractoare a unor tipuri învechite așa cum au îndrăznit unii lucrători din S.M.T. Căuza consumului prea mare de piese de schimb stă în neîngrijirea la timp a tractoarelor, în reparațiile de slabă calitate făcute de unele S.M.T.-uri, precum și în calitatea slabă a unor piese fabricate de industrie. Organele, ministerele interesate, organele de conducere ale S.M.T.-urilor și comitetele executive ale stațiunilor populare au datoriat să introducă măsurile organizatorice și tehnice care să asigure îmbunătățirea întreținerii parcului de tractoare și mașini și îmbunătățirea calității pieselor de schimb. Organizațiile de partid și sindicale trebuie să deslășoare o largă muncă politică în rândurile mecanizatorilor, pentru ridicarea conștiinței lor socialiste, a spiritului lor de răspundere în lupta pentru sporirea producției agricole și ieftinirea prețului de cost al lucrărilor agricole.

Pentru îmbunătățirea activității stațiunilor de mașini și tractoare, este nevoie să se continue mai intens calificarea tractoriștilor ca mecanici agricoli, care să cunoască bine și să știe să folosească, să întrețină și să repare nu numai tractorul, ci și tot complexul de mașini pe care îl au de mînat în cîmp, în afară de aceasta, să aibă cunoștințe de agrotehnică, să știe cînd, de ce și cum trebuie făcută fiecare lucrare agricolă, pentru a putea da o contribuție crescînd la sporirea producției la hectar.

În concluzie, în domeniul important al mecanizării agriculturii, trebuie să continuăm dotarea S.M.T.-urilor cu tractoare și mașini agricole perfecționate, să facem pași serioși în mecanizarea viticulturii, pomiculturii, legumiculturii și mai cu seamă a creșterii vitelor, îmbunătățind și consolidînd an de an baza tehnicomaterială a agriculturii.

În această privință un rol important revine industriei construcției de mașini, care are datorită de a furniza tractoare și mașini agricole perfecționate, rezistente, de mare randament, adaptate la nevoile concrete ale agriculturii noastre.

Odată cu grija pentru dotarea mai departe a agriculturii cu mijloace tehnice noi, Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să asigure folosirea la maximum a acestor mijloace în cele mai bune condiții tehnice și economice (încalzirea optimă pe tractor și pe mașină, reducerea consumului de carburanți, lubrifianti și piese de schimb, scăderea sistematică a prețului de cost).

Hotărîtor și aci este rolul cadrelor pricepute, harnice, cu o bună calificare profesională și experiență practică.

Problemele organizării muncii în S.M.T.-uri, ale realizării indicatorilor economici, prin coerențarea materială și stimularea tuturor cadrelor de mecanizatori — trebuie să fie în centrul atenției organelor de partid și de stat, a secțiilor agricole, a stațiunilor de mașini și tractoare.

Partidul și guvernul au deplînat încredere că mecanizatorii — tractoriști și ingineri, agronomi și cadrele de conducere ale S.M.T.-urilor — își vor îndeplini cu pricepere și cu spirit de răspundere rolul lor deosebit de important în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și ridicarea producției agricole.

Sarcinile gospodăriilor agricole de stat

În activitatea noastră pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea însemnată a producției agricole-marfă provenită din sectorul socialist, gospodăriile agricole de stat ocupă un loc de cea mai mare însemnată.

Gospodăriile agricole de stat au fost primele unități agricole socialiste, înființate pe fostele proprietăți ale statului și pe unele din fostele proprietăți moșieresti.

Partidul a definit rolul gospodăriilor agricole de stat ca centre puternice ale dezvoltării agriculturii, menite să dovedească țărănimii muncitorilor superioritatea agriculturii socialiste mecanizate și a aplicării metodelor științifice agrotehnice și să pună la dispoziția țărănimii muncitoare semințele selecționate, materialul săditor pom-viticol și animale de rasă pentru prăsilă.

Cu toate că din primii ani de funcționare, gospodăriile agricole de stat au realizat unele progrese, ele n-au reușit pînă în anul 1955 să aibă o orientare clară în ce privește profilul producției și organizarea lor economică.

Gospodăriile agricole de stat cultivau un număr prea mare de culturi, din care unele nu prezentau importanță pentru fondul central al statului. Ele au mers un timp pe linia greșită de reducere a culturii porumbului și de mărirea suprafețelor cultivate cu plante tehnice, care cereau un număr mare de brațe de muncă, dădeau producții slabe și nu puteau avea rentabilitate. Astfel, suprafața pe care gospodăriile de stat o cultivau cu porumb în anul 1951—1952 reprezenta numai 7 la sută din suprafața lor arabilă și era aproape egală cu suprafața cultivată cu bumbac; în loc să folosească porumbul ca principală plantă furajeră, au sporit suprafețele cultivate cu furaje anuale și terene, care în anul 1953 au ajuns la 25 la sută din suprafața arabilă. Restrîngerea culturii cerealelor și în special restrîngerea culturii porumbului a avut rezultate dăunătoare, a creat greutăți în dezvoltarea creșterii animalelor și în sporierea producției de lapte și carne.

Gospodăriile agricole de stat erau organizate în gospodării cu suprafețe de teren prea mari, cu terenuri fărîmțate într-un număr mare de parcele, distanțate unele de altele, greu de administrat și de condus; în anul 1951 cele 331 gospodării de stat erau restrînte în 19.710 trupuri. Nu exista o preocupare susținută pentru a mări suprafața totală a gospodăriilor agricole de stat prin preluarea terenurilor rezerve de stat, administrate de către stațiunile populare și a gospodăriilor exploatare nerațional și neeconomic de diferite departamente.

Gospodăriile de stat să devină principalul furnizor pentru constituirea fondului central de cereale

Congresul al II-lea al P.M.R., analizînd sarcinile gospodăriilor agricole de stat și rolul lor în construcția socialistă la sate, le-a dat o orientare concretă, trîsnindu-le sarcina să devină în scurt timp mari producătoare de cereale-marfă, producătoare de carne, lapte, animale de prăsilă, de material săditor, hortiviticol și de semințe selecționate la principalele plante de cultură.

Odată cu înlocuirea sistemului de cote obligatorii prin organizarea schimbului între oraș și sat pe baze comerciale, a crescut mult însemnată gospodăriilor agricole de stat, rolul și importanța sa de a deveni principalul furnizor al statului pentru constituirea fondului central de cereale, mai ales la grâu și porumb. Pentru creșterea condițiilor necesare îndeplinirii acestei sarcini de mare răspundere, plenara din decembrie 1956 a C.C. al partidului a stabilit o serie de măsuri privind extinderea suprafețelor arabile ale gospodăriilor de stat și sporirea producției la ha, mecanizarea complexă a culturii grîului și porumbului, organizarea gospodăriilor ca unități economice cu suprafețe pînă la cel mult 5.000 ha, profilate ca producătoare de grâu, porumb și alte cereale.

Ca urmare a aplicării acestor măsuri au fost trecute în folosința gospodăriilor agricole de stat suprafețe mari de terenuri aflate în folosința stațiunilor populare și a diferitelor întreprinderi industriale.

Gospodăriile agricole de stat dețin în prezent o suprafață de 1.262.000 ha, din care 920.000 ha, teren arabil, 28.720 ha, vii, 29.120 ha, livezi și peste 200.000 ha, pășuni și fînețe naturale; suprafața arabilă a gospodăriilor de stat a crescut cu 32 la sută față de anul 1955.

Gospodăriile agricole de stat au fost dotate în ultimii ani cu un număr important de tractoare și mașini agricole. La sfîrșitul anului 1957, gospodăriile de stat dispuneau de 13.241 tractoare convenționale, 5.166 semănători de cereale, 2.540 combine pentru recoltatul pășoaselor.

În anul 1955 ele vor primi un număr de încă 3.700 tractoare, 2.300 semănători de cereale pășoase și porumb, 3.500 combine pentru recoltatul cerealelor. Acest bogat parc de mașini și tractoare va permite executarea complet mecanizată a tuturor arăturilor, însămînțărilor, a prășirilor și recoltatului pășoaselor.

În urma măsurilor luate pentru sporirea producției de cereale-marfă, gospodăriile de stat au cultivat cu cereale pentru boabe o suprafață de 474.000 ha. În anul 1956 și de 680.000 ha. În 1957, față de 377.000 ha. cîte s-au cultivat în anul 1955. În mod deosebit a crescut suprafața cultivată cu grâu și porumb.

În 1957 s-au cultivat cu grâu și seacă 314.000 ha. față de 187.000 ha. în anul 1955, iar cu porumb 200.000 ha. față de numai 83.000 ha. în 1955.

În ultimii ani a crescut producția obținută la hectar la grâu, ajungîndu-se în anul 1957 la o producție medie de 1.400 kg. la ha. Datorită producțiilor mai mari de cereale, gospodăriile agricole de stat au livrat anul trecut fondului central peste 385.000 tone grâu și seacă, depășind cu 10 la sută planul, după ce au asigurat din producția proprie sîmînța selecționată necesară recoltelor următoare.

Un număr de 46 gospodării, pe o suprafață de peste 27.000 ha., au obținut producții mai mari de 2.000 kg. grâu la ha.; din câte însă, un număr de 30 gospodării de stat au cultivat grâu în condiții agrotehnice necorespunzătoare, din care cauză au obținut mai puțin de 1.000 kg. în medie la ha., pe o suprafață de

43.700 ha. în condiții asemănătoare de climă și sol cu gospodăriile frunțate, unele fiind chiar învecinate acestora.

În mod deosebit a crescut producția de porumb; gospodăriile de stat au obținut în anul 1957 o producție medie de 2.100 kg. la ha. de pe suprafața recoltată, față de 814 kg. la ha. în anul 1954 și de 1.445 kg. la ha. în anul 1955.

Producția totală de porumb în anul 1957 a fost de 375.000 tone, cu 255.000 tone mai mult decât s-a obținut în anul 1955, și cu 175.000 tone peste planul anului 1957. Întreaga producție de porumb a fost reținută de gospodăriile agricole de stat pentru creșterea și îngrășinarea animalelor, mai ales a porcilor. Gospodăriile agricole de stat vor livra statului în anul acesta 65.000 tone carne de porc, față de anul 1957 cînd au livrat 12.600 tone.

La obținerea acestor produse ridicate au contribuit mecanizarea în proporție de 92 la sută a lucrărilor de întreținere a culturii porumbului, folosirea îngrășămintelor organice în cantitate de 968.000 tone pe o suprafață de 49.000 ha., a îngrășămintelor minerale în cantitate de 94.000 tone pe o suprafață de 481.000 ha. și însămînțarea întregii suprafețe cu sîmînță dublu hibridă, productivă și de calitate. Un număr de 104 gospodării agricole de stat, adică aproape o treime din totalul gospodăriilor care au cultivat porumb în anul 1957, au produs pe o suprafață de 53.200 ha. peste 2.500 kg. boabe la ha. Dintre acestea 11 gospodării au obținut peste 4.000 kg. la ha., iar 5 gospodării peste 5.000 kg. la ha. Astfel, gospodăria agricolă de stat Dunărea, regiunea Galați, a obținut o producție de 6.000 kg. la ha. pe o suprafață de 286 ha, gospodăria Ministerului, regiunea București, 5.265 kg. la ha. pe o suprafață de 771 ha., gospodăria „I. L. Caragiale”, regiunea București, 5.111 kg. la ha. de pe o suprafață de 103 ha., gospodăria Varias, regiunea Timișoara, 5.031 kg. la ha. de pe o suprafață de 817 ha.

Deși se găsește situație în zone mai puțin favorabile culturii porumbului, gospodăriile Secuiei, regiunea Bacău și Stupini, regiunea Stalin, au obținut, datorită lucrărilor agrotehnice corespunzătoare, producții medii de 4.000 kg. la ha. Gospodăria de stat Izvorul Mare, regiunea Constanța, în condițiile unei veri secetoase, printr-o bună lucrare a pămîntului și îngrijirea la timp a culturilor a obținut o producție de 4.099 kg. în medie la ha. de pe o suprafață de 382 ha.

Nu toate gospodăriile de stat s-au arătat însă la înălțimea sarcinilor ce le-a fost încredințată de a realiza o sporire însemnată a producției de porumb. Un număr de 29 gospodării de stat au produs de pe o suprafață totală de 17.755 ha., în medie mai puțin de 1.000 kg. porumb la ha.

Colectivul de conducere al gospodării Robești, regiunea Craiova, a înșămînțat numai 106 ha. cu porumb în arătura de toamnă, iar 304 ha. porumb a înșămînțat în arătura de primăvară, țirzie și neașteptat; nu a luat măsuri pentru îngrijirea la timp a culturii, din care cauză porumbul a fost invadat de buruieni.

Rezultatele s-au văzut în faptul că această gospodărie a obținut în medie o producție de numai 530 kg. la ha. față de 2.233 kg. la ha. cît a obținut gospodăria de stat Rominești din aceeași regiune, pe același tip de sol brun roșcat de pădure și în aceleași condiții de umiditate și căldură.

Gospodăria agricolă de stat Dorobanți, din regiunea Constanța a obținut o producție de porumb de 773 kg./ha. pe suprafața de 1.432 ha. Pe același tip de sol — cernoziom castaniu — și în aceleași condiții de umiditate și căldură, gospodăriile de stat vecine, Tirgoșur și Tepeș Vodă, au obținut, prima 2.475 kg./ha. pe 1.618 ha., iar a doua 1.580 kg./ha. pe 1.290 ha. Producția de 2—3 ori mai mică a gospodării Dorobanți se datorează faptului că această gospodărie a semănat porumbul țirziu, iar însămînțarea și prășirile au fost executate necorespunzător, din care cauză a avut la hectar un număr mic de plante.

Caracteristic nu este însă că un număr de gospodării agricole de stat au dat recoltă necorespunzătoare, ci faptul că gospodăriile agricole de stat care au obținut an de an producții mari de grâu și porumb se găsesc în fiecare zonă de cultură a acestor plante și ele indică linia de înaintare a tuturor gospodăriilor de stat, recoltatele la care fiecare din gospodăriile de stat poate și trebuie să ajungă. Rezultatele obținute în producția de cereale de gospodăriile de stat frunțate confirmă pe deplin aprecierea făcută de C.C. al partidului că gospodăriile agricole de stat pot să furnizeze în anii care urmează, cea mai mare parte din cerealele necesare fondului central al statului.

Pînă la sfîrșitul anului 1960, suprafața arabilă a gospodăriilor agricole de stat va trebui să crească la cea. 1.200.000 ha., prin preluarea în continuare a suprafețelor agricole deținute încă de stațiunile populare, de instituții și întreprinderi de stat, precum și prin îndiguirii, asanării, deslășenirea pășunilor și fînețelor de șes cu producție scăzută.

Gospodăriile agricole de stat vor livra fondului central al statului 400.000 tone grâu în anul 1958. Aceasta este însă o sarcină cu mult sub posibilitățile pe care le au gospodăriile agricole de stat. În anul următor prin îmbunătățirea agrotehnicii, prin mecanizarea și prin aplicarea de îngrășămintelor organice și minerale, gospodăriile agricole de stat trebuie să obțină recoltă medie la grâu de 2.000 kg. la hectar.

Este oare aceasta posibil de realizat? Am arătat mai înainte ce date însemnate au primit gospodăriile prin investițiile făcute de stat în vederea sporirii producției agricole la hectar. Este interesant și sugestiv să atragem atenția consfătuirii asupra producției de grâu realizată de țări prietene ca R. Cehoslovacia și R. D. Germană.

După datele Consiliului de Ajutor Economic Reciproc gospodăriile agricole de stat din R. Cehoslovacia obțin o producție medie de grâu de 2.300 kg. la hectar. Este oare o pretenție prea mare ca gospodăriile noastre agricole de stat care au pămînt bun și sint înzestrate cu mecanizare complexă și cu cadre calificate să se apropie în anul următor de producția medie de grâu realizată de gospodăriile agricole de stat din Cehoslovacia?

Faceti și dv. socoteala, dacă gospodăriile agricole de stat ar realiza o medie de 2.000 kg. grâu la hectar la suprafața de 400.000 ha. ar însemna o producție totală de 800.000 tone grâu. Dacă ne-am apropia de producția medie de grâu din gospodăriile agricole de stat din Cehoslovacia aceasta ar însemna, la o medie de 2.300 kg. la hectar, o producție totală a gospodăriilor agricole de stat de 920.000 tone grâu anual.

Am arătat mai sus că numeroase gospodării agricole de stat au realizat în anul trecut producții medii de grâu de peste 2.000 kg. la hectar. Avem, deci, o experiență pozitivă care ne arată că în noi înșine, în oamenii din sectorul gospodăriilor agricole de stat, stă puțină realizări recoltelor bogate.

Menționăm că în R. D. Germană unde se folosesc 130 kg. de îngrășămintă chimică la hectar se realizează la grâu recoltă medie mult mai mare de peste 3.000 kg. la hectar, an după an, pe întreaga suprafață însămînțată.

Nu merită oare ca lucrătorii din agricultură să studieze metodele agrotehnice și mijloacele folosite în R. Cehoslovacia și R. D. Germană pentru realizarea producțiilor mari la hectar colaborînd cu lucrătorii din agricultură din aceste țări, să le experimenteze și să le adapteze la condițiile de climă și sol ale țării noastre? Doar se știe că tovarășii noștri din R. Cehoslovacia și R. D. Germană s-au arătat întotdeauna gata să ne împărtășească experiența lor.

Dezvoltării culturii porumbului va trebui să i se dea și de acum înainte o mare însemnată astfel ca gospodăriile agricole de stat să-și acopere integral furajele necesare creșterii și îngrășării de animale și păsări, contribuind la acoperirea în mare parte o consumului de carne al oamenilor muncii de la orașe.

Gospodăriile agricole de stat aplicînd mai multe îngrășămintă chimice granulate și organice, mînd an de mai suprafețele irigate trebuie să realizeze în următorii ani o producție medie la hectar de circa 3.000 kg. porumb.

Trebuie să spunem că tovarășii cărora li s-a încredințat răspunderea conducerii centrale a gospodăriilor agricole de stat au cerințe foarte concrete și foarte largi cînd este vorba ca statul să acorde fonduri pentru investiții și devize, pentru mecanizare sau pentru procurarea de semințe și animale de rasă de mare productivitate. Dar cînd trebuie să se stabilească cu cit va crește producția la hectar și cu cit vor sporii cantitățile de cereale livrate statului ca urmare a investițiilor, a mecanizării și modernizării procesului de producție el nu mai vorbește concret și devin de o inexplicabilă timiditate și lipsă de precizie.

Pentru ca gospodăriile agricole de stat să poată obține recolte mari și constante de cereale, industria noastră chimică are datorită să le pună la dispoziție cantitățile necesare de substanțe insectofungicide și herbigide pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor, precum și îngrășămintă minerale granulate în cantitate de cel puțin 250—300 kg. la hectar agricol.

Vom ajunge în scurt timp ca în gospodăriile de stat să se mecanizeze complet lucrările de pregătire a terenului, de împrăștiere a îngrășămintelor, lucrările de însămînțare, îngrijire și recoltare a culturilor de grâu și porumb. Multe din mașinile folosite în mecanizarea culturii grîului sint introduse pentru prima oară la noi în țară. Tehnicienii și mecanizorii din gospodăriile agricole de stat trebuie să învețe să lucreze cit mai bine cu ele, să le cunoască pînă în cele mai mici amănunte, să le îngrijească cu multă atenție și pricepere, cu spirit de răspundere.

Experiența ne-a arătat că dacă mecanizatorii nu știu să lucreze bine cu mașinile de semănat porumb se obțin semănături neuniforme, uneori prea dese, altele prea rare; dacă nu cunosc temeinic condițiile de lucru ale sapei rotative sau ale cultivatorului, în loc să sporească producția la hectar prin executarea mecanizată a prășirilor, o micșorează distringînd un număr mare de plante.

Pentru a obține recolte mari și constante la porumb, mai ales în zonele secetoase, va trebui ca gospodăriile agricole de stat să mărească an de an suprafețele amenajate pentru cultura irigată a porumbului, astfel ca pînă în anul 1960 să ajungă la 50.000 ha. În gospodăriile de stat care au suprafețe mari cultivate cu porumb, se vor aloca fondurile necesare construirii de instalații de uscare a porumbului hibrid pentru a-i asigura o mai bună păstrare.

Gospodăriile agricole de stat au obligația să însămînțeze grâu din soiurile cele mai productive, rezistente la ger și secetă, la boli și dăunători, rezistente la cădere, pentru a putea mecaniza recoltatul fără pierderi de boabe, să cultive cei mai buni și productivi hibridi dubli de porumb.

O mai mare contribuție la aprovizionarea orașelor cu carne, grăsimi, lapte, ouă

În ce privește creșterea animalelor în gospodăriile de stat, s-au obținut în ultimii ani unele rezultate bune. Numărul vacilor cu lapte la sfîrșitul anului 1957 a fost de 6.400 mai mare decât în anul 1955, iar producția medie de lapte pe vacă furajată a crescut de la 2.000 litri la 2.160 litri. A crescut numărul porcilor de la 223.800 în anul 1955 la 497.500 în anul 1957.

Gospodăriile agricole de stat au livrat fondului central cantități sporite de carne, lapte, lînă și alte produse animale. De asemenea, au dat în ultimii doi ani țărănimii cooperativizate un număr important de animale de prăsilă din cele mai bune rase de bovine, porcine și ovine.

Progresele realizate de gospodăriile de stat în producția de carne, lapte, grăsimi, ouă și lînă sint încă nesatisfăcătoare, nu s-au ridicat la nivelul posibilităților pe care le au.

Odată cu mărirea substanțială a suprafețelor și producțiilor de cereale, mai ales de porumb, în gospodăriile de stat trebuie să ia o mare dezvoltare creșterea și îngrășarea de animale și păsări.

S-au creat condițiile ca gospodăriile agricole de stat să contribuie într-o măsură cu mult mai mare la aprovizionarea populației din orașe și din centre industriale, cu carne și grăsimi. Gospodăriile de stat trebuie să realizeze în 1958 creșterea și îngrășarea unui număr de 600.000 porci, în greutate totală de 65.000 tone carne, să ajungă în 1960 la creșterea și îngrășarea unui milion de porci în greutate totală de 100.000 tone carne și să ia curs în următorii ani de a realiza creșterea și îngrășarea a 2 milioane de porci, pentru a livra la fondul central cantitatea de 200.000 tone carne de porc anual.

Gospodăriile de stat vor trebui să organizeze în cadrul unităților de producție ciclu complet de creștere a porcilor, de la maternitatea de scroafe pînă la livrarea de carne către stat, folosind pentru alimentarea porcilor producția proprie de furaje și amenajînd construcții ieftine și economice.

Gospodăriile agricole de stat vor trebui să ia măsuri pentru a sporii continuu producția de carne de bovine. Gospodă-

riile de stat vor trebui să îngrășe 10.000 bovine în anul 1958 și 40.000 bovine în 1960, iar în anii următori să organizeze îngrășarea anuală a 100.000 bovine, cu o producție totală de 50.000 tone grăsimi. Creșterea și îngrășarea bovinelor trebuie organizată în construcții costisitoare, cu soproane simple și adăposturi ieftine iar alimentația să fie bazată în principal pe porumbul verde cocieni de porumb însilozat. Gospodăriile agricole de stat vor tre să sporească numărul de vaci cu lapte, astfel ca pînă în anul 1960 să ajungă la 100.000 capete. Odată cu sporirea numărului de v. producția de lapte să crească la 1.750.000 hl. în anul 1960, ad la peste 100 hl. pentru fiecare 100 ha. teren agricol.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să-și sporească numărul de oi de la 600.000 cîte aveau la sfîrșitul anului 1957 la 1.000. În anul 1960, dintre care cel puțin 800.000 oi de rasă cu lînă fină semifina. Cantitatea de lînă livrată statului va trebui să ajungă în anul 1960 la 2.800 tone, cu 1.500 tone mai mult decât în anul 1957.

Creșterea păsărilor în gospodăriile agricole de stat este cu te nesatisfăcătoare, revenind numai 24 de păsări la 100 ha. cultiv cu cereale, față de 100—150 păsări cit ar putea să crească.

Rezultatele obținute în creșterea păsărilor de unele gospodării ne arată că în fiecare gospodărie sint posibilități pentru a se cu mult numărul de păsări. Astfel, gospodăria de stat Polana, regiunea Cluj, are peste 800 păsări la 100 de hectare de cere, gospodăria Floresii, regiunea Galați, 680 păsări, iar gospodăria Aradul Nou, regiunea Timișoara, 200 păsări la 100 ha. de cere.

Creșterea păsărilor pentru ouă și carne trebuie să ia o dezvoltare, mai ales în gospodăriile din jurul orașelor mari și centrelor industriale. În aceste gospodării este necesar să se organizeze combinate de creștere a păsărilor, complet mecanizate, o productivitate mare și preț de cost redus. Pentru realizarea s. cîinilor mari traseate gospodăriilor de stat li se vor aloca fonduri și materialele necesare construcțiilor și se va prevedea în planurile anuale importul necesar de animale și păsări de rasă.

În vederea îmbunătățirii aprovizionării populației cu carne, gospodăriile agricole de stat vor organiza combinate industriale de creștere și îngrășare a animalelor și păsărilor; pentru ceea este necesar să se construiască în anii următori un număr cupunzător de fabrici pentru producerea furajelor combinate și fânii de lucernă și trifoi.

În condițiile creșterii continue a sectorului cooperatist din agricultură, producerea semințelor selecționate și a animalelor de rasă de către gospodăriile agricole de stat capătă o importanță deosebită.

În ultimii ani, gospodăriile agricole de stat au produs pentru sectorul cooperatist al agriculturii cantități importante de semințe selecționate și hibride și material săditor hortiviticol. Astfel, în mai în anul 1957, au livrat țărănimii cooperativizate peste 200.000 tone sîmînță de grâu selecționată și recunoscută, de două ori mult decât în anul 1955.

Gospodăriile de stat au produs în anul 1957 peste 2.300 t. sîmînță de porumb dublu hibridă, cu care se vor însămînța anul acesta peste 150.000 ha. în sectorul socialist al agriculturii.

În acțiunea partidului și guvernului de extindere a suprafețelor cultivate cu porumb hibrid, gospodăriilor agricole de stat le rev sarcina de a produce an de an cantități tot mai mari de sîmînță de porumb dublu hibridă. În acest scop, în anul 1958 se vor mîna peste 7.000 ha. și se vor produce peste 10.000 tone sîmînță dublu hibridă, iar în anul 1959 se vor semăna 25.000 ha. și se va realiza peste 35.000 tone sîmînță dublu hibridă, cu care se va putea însămînța cca. 2.500.000 ha. cu porumb dublu hibrid. Sîmînța hibridă bine condiționată și calibrată, constituie prima condiție pentru obținerea unor recolte bogate de porumb. De ace este necesar să se construiască instalații de uscat și calibrat rumb în gospodăriile mari producătoare de sîmînță hibridă.

Una dintre problemele cele mai importante în gospodăriile agricole de stat este profilarea și organizarea acestora în unități economice rentabile. Gospodăriile cu suprafețe prea întinse au fost reorganizate în gospodării pînă la 5.000 ha. teren agricol; experiența ne arată că această măsură a fost justă, gospodăriile reorganizate devinînd gospodării economice, mai ușor de îndrumat condus. Această acțiune de reorganizare trebuie să continue, ținîndu-se seama de profilul fiecărei gospodării și de perspectivele de dezvoltare.

Creșterea continuă a producției la hectar, a productivității animalelor și reducerea timpului de muncă pe unitatea de produs este calea pe care trebuie să se dezvolte activitatea economică de producție a gospodăriilor agricole de stat.

În anul 1957, unele gospodării de stat, în vederea ridicării productivității și a reducerii prețului de cost, au experimentat o nouă formă de organizare a muncii, în brigăzi cu mecanizare completă: formate din cinci mecanici agricoli cu 5 tractoare la 500 hectare. Structura culturilor pe terenurile lucrate de aceste brigăzi a fost de 200 ha. cu grâu, 200 ha. cu porumb și 100 ha. cu plante furaje. Cu toate că aceste brigăzi n-au primit toate mașinile agricole timp, iar unele din conducerea gospodăriilor nu s-au ocupat deapropo de a le crea condiții bune de lucru, brigăzile au obținut producții la hectar mai mari, au folosit mai puțin zile om-suta de hectare și au realizat prețuri de cost mai mici.

Astfel, brigada de 5 tractoare de la gospodăria de stat Minărea, regiunea București, condusă de Șerbănescu Ion, a realizat grâu o producție de 3.050 kg. la ha., cu 4

Inițiative și acțiuni ale tineretului Pentru dezvoltarea pomi-viticulturii

În agricultura țării noastre pomicultura și viticultura ocupă un loc deosebit. Importanța acestor ramuri de producție agricolă constă în faptul că ele furnizează populației produse alimentare foarte bogate în vitamine fiind în același timp importante surse de materii prime pentru industria alimentară.

Temă de cea dezvoltarea pomiculturii și viticulturii constituie o preocupare permanentă a partidului și guvernului, preocupare care s-a concretizat în măsurile luate an de an pentru extinderea suprafețelor de livezi și vii, pentru mărirea productivității acestora precum și în direcția interesării materiale a producătorilor pomicii și viticii.

Pe baza sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R., Comitetul executiv al statului popular regional Stalin, sprijinit în deosebite de organele de partid, a elaborat un plan de perspectivă privind dezvoltarea sectorului pomii-viticol al regiunii până în anul 1965, în conformitate cu prevederile planului, în regiunea Stalin se vor planta în această perioadă peste 2.200.000 pomi fructiferi. După anul 1965, în urma intrării pe rod a plantațiilor existente, se va obține o producție anuală de aproximativ 74.500 tone fructe.

În viitorul 8-10 ani și viticultura se va extinde cu aproximativ 6.400 hectare, ceea ce înseamnă că la sfârșitul anului 1965, regiunea Stalin va poseda mai bine de 12 mil hectare viță de vie cu o producție anuală de peste 48.000 tone struguri.

Cu sprijinul organelor de partid, al organizațiilor U.T.M. și de pionieri aceste măsuri au și început să fie traduse în viață atât în pomicultură cât și în viticultură.

Asfel, în ultimii 5 ani, în regiunea Stalin s-au plantat aproape 800.000 pomi fructiferi și peste 700 hectare viță de vie. În această acțiune un rol deosebit de important l-au avut organizațiile U.T.M. și de pionieri care numai în anul 1957 au plantat prin muncă voluntară peste 90 mil pomi fructiferi.

În mai toate organizațiile U.T.M. de la sate s-au organizat conferințe despre importanța acestor ramuri de producție ale agriculturii și despre lucrările ce trebuie

executate în livezi și vii în diferite anotimpuri ale anului. De asemenea, organizațiile U.T.M. au mobilizat un mare număr de utemiști și tineri la cursurile agrozootehnice, ajutându-i astfel să-și îmbogățească cunoștințele despre cultura și îngrijirea pomilor și a viței de vie. Sînt organizațiile U.T.M. care au dezbătut chiar în adunările generale sarcinile ce le revin utemiștilor în refacerea și dezvoltarea sectorului pomii-viticol al regiunii. Spre exemplu, organizația U.T.M. din comuna Sita Buzăului, în urma unei astfel de adunări a luat sub patronajul său pepiniera din comună.

Inițiativa patriotică „Luna infrumusețării satelor, orașelor, întreprinderilor și instituțiilor” constituie un bun mijloc prin care organizațiile U.T.M. pot să contribuie din plin la dezvoltarea pomiculturii și viticulturii în regiune. Sutele de organizații U.T.M. din satele și orașele regiunii, care s-au alăturat cu entuziasm acestei inițiative, s-au angajat să planteze zeci de mii de pomi fructiferi și ornamental, să sprijine acțiunea de îngrijire a livezilor și viilor, proprietatea statului, să ia sub patronajul lor pepiniere de producere a materialului săditor. Dar, în legătură cu îndatoririle ce revin organizațiilor U.T.M. în dezvoltarea sectorului pomii-viticol, comitetul regional U.T.M. nu s-a străduit până acum să fie la înălțimea sarcinilor. Tovarășul Marcel Bosincanu, de pildă, șeful comisiei tineretului sătesc a comitetului regional U.T.M. în afară de cîteva cifre privitoare la pomii sădiiți de tinerii din anul trecut și de cei ce urmează să fie sădiiți anul acesta, nu mai știe aproape nimic. Cînd a fost solicitat să indice cum și prin ce va contribui tineretul la această acțiune sau care sînt organizațiile U.T.M. care, de-a lungul anilor, au acumulat o bogată experiență în plantarea și îngrijirea pomilor și a viței de vie, a ridicat din umeri motivînd, chipurile, această neștiință a sa prin aceea că n-a primit note informative de la comitetele raionale U.T.M.

Ce pot face organizațiile U.T.M. pentru refacerea și dezvoltarea patrimoniului pomii-viticol al regiunii? Foarte multe. Mai întîi să desfășoare o temeinică muncă politică în rândurile tineretului pentru a-l convinge de necesitatea dezvoltării acestor ramuri de producție agricolă. Tîind seamă de condițiile și posibilitățile locale, organizațiile U.T.M. pot să identifice terenurile improprilor altor culturi, dar prielnice livezilor și viței de vie, să ia sub patronajul lor pepiniere din comune, să mobilizeze tineretul pentru identificarea semincurilor valoroși din jurul satelor, comunei, din păduri, precum și pentru strîngerea unei însemnate cantități de seminte și simburii de pomi sălbatici necesare pepinierilor. O sarcină deosebit de importantă, mai ales primăvara și toamna, care tineretul trebuie să ia parte activă, este curățatul pomilor de uscături, culturi de omizi, mușchi, lichieri etc.

O grijă deosebită trebuie acordată plantării nuceului, care este o plantă puțin pretențioasă în ce privește condițiile de climă și sol, puțin atacată de către dăunătorii animal și vegetali și care produce fructe de o mare valoare alimentară. Vetrele sature, izlăzurile, coastele neproductive pot cuprinde sute de mii de nucii a căror producție înseamnă valori apreciabile pentru economia națională.

Lucrările care trebuie să fie executate acum în vii și livezi sînt lucrări de campanie, care nu sînt lucrări de amănare. În consecință, pentru ca aportul tinerilor în această muncă să fie încununat de succes, este necesar ca organizațiile U.T.M. din regiunea Stalin să stabilească un plan concret de măsuri în această privință și să pornească neîntreziat la treabă.

Lupta pentru refacerea și dezvoltarea patrimoniului pomii-viticol al regiunii constituie un minunat prilej în care organele și organizațiile U.T.M. din regiunea Stalin pot și trebuie să dea dovadă de multă pricepere și inițiativă creatoare.

Inginer GHEORGHE PRALEA
secția agricolă
Statul popular regional Stalin
I. ANDREI

Adunarea festivă consacrată centenarului lui Delavrancea

Joi după-amiază a avut loc la Casa Scriitorilor „M. Sadoveanu” din Capitală o adunare festivă consacrată împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Barbu Ștefănescu Delavrancea.

Criticul literar M. Gafița, secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P. Română, a evocat personalitatea marelui scriitor. A urmat apoi un program de lecturi din opera lui Barbu Delavrancea.

(Agerpres)

Numeroase mitinguri ale oamenilor muncii

(Urmare din pag. 1-a)

U.R.S.S. are nevoie de pace. Hoțărîrea de a înceta în mod unilateral experiențele cu arme nucleare nu este un semn de slăbiciune, căci orice om știe că Uniunea Sovietică este un stat puternic, a cărui superioritate în multiplele domenii ale științei și tehnicii moderne a fost dovedită și este recunoscută de lumea întreagă.

Ajustorul Elemer Grama, de la secția prototipuri, a uzinei „Grigore Proteasa” a salutată istorica hotărîre a Sovietului Suprem al U.R.S.S. exprimîndu-și sentimentele tovarășilor săi de muncă.

La fabrica „Quadrat”, după terminarea schimbului, femeile — mame și fiice, tinere și bătrîne — s-au adunat în sala de ședințe. Despre importanța noii inițiative a Uniunii Sovietice a vorbit tehniciana Virginia Constantinescu.

„Nu mai vrem ca în lume să avem o nouă Hiroșimă — a spus vorbitoarea. Nu dorim noi explozii nucleare, fie ele chiar experimentale, care să degazeze sub-

stanțe radioactive ce otrăvesc atmosfera, apă, hrană. Vrem pace, ca să muncim în tihnă, să trăim în liniște, asigurînd viața copiilor și soților noștri. Uniunea Sovietică a înțeles această necesitate vitală a zilelor noastre și ea și-a dovedit din nou voința și neștirmitatea de a salva pacea.”

Adunări în care oamenii muncii își exprimă bucuria față de istorica hotărîre a Sovietului Suprem au avut loc și în numeroase localități din țară.

(Agerpres)

INFORMAȚII

O delegație a Uniunii Tineretului Muncitor, formată din tovarășii Fundor Alexandru, prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Oradea și Lucia Armasu, activistă a secției relații cu străinătatea a Comitetului Central al U.T.M., a plecat joi cu avionul la Helsinki, pentru a participa la cel de-al V-lea Congres al Uniunii Tineretului Democrat Finlandez, care are loc între 4-7 aprilie a.c.

În cadrul unui schimb de experiență organizat de Uniunea Asociațiilor Studenților din R.P. Română și Uniunea Școlilor Superioare din Franța, miercuri seara a sosit în Capitală un grup de studenți francezi din școlile superioare tehnice.

Oaspeții francezi vor vizita institute de învățămînt superior, întreprinderi și instituții din București și din alte orașe ale țării.

Joi după-amiază a avut loc la Teatrul de păpuși și marionete „Tănăscu” o conferință de presă cu prof. Jan Malik, secretar general al Uniunii Internaționale a marionetistilor și directorul Teatrului central de păpuși din Praga. Prof. Jan Malik a vorbit despre sarcinile celui de-al V-lea Congres al Uniunii Internaționale a marionetistilor ce se va desfășura anul acesta în luna mai la București în cadrul Festivalului internațional al teatrului de păpuși.

În orașul Galați a avut loc recent prima constituire pe regiune a oamenilor de creație din domeniul literaturii, artei plastice, artei aplicate și muzicii.

Au fost dezbătute probleme legate de munca de creație a artiștilor amatori din regiune.

O pagină din trecutul luptei țăranimii pentru o viață mai bună

S-au scurs 70 de ani de la răscola țăranilor din 1888, cea mai mare răscolă țărănească din România în cea de-a doua jumătate a secolului XIX, una din cele mai puternice cuceriri de clasă dintre țărănimii și burghezo-moșierime.

Răscola din 1888 a fost urmată directă a marelui răscol țărănesc prin reforma din 1864. Aceasta n-a reprezentat calea revoluționară a soluționării justelor revendicări țărănești, ci cea reformistă — calea prusacă — prin care latifundiile n-au fost sfărîmate ci s-a ajuns — așa cum ne învătă V. I. Lenin — la „transformarea lentă a regimului de iobăgie în exploatare și robie capitală pe pămîntul feudalilor, al nobililor, al proprietarilor funciari.”

Reforma agrară din 1864 nu a rezolvat problema țărănească din România. Improprietărea a fost făcută tîndu-se seama — înaintea de toate — de interesele claselor stăpînitore. Țărănimia a fost supusă la plata unor sume uriașe de bani. Pămîntul obținut de țărani a fost cu totul neîndestulător, satele rămînînd mai departe sub jugul exploatareii proprietarilor și arendașilor.

Suferințele țărănimii năpăstuite s-au îndoit după trecerea citorva zeci de ani. Apăsătoare lege a tocmelilor agricole ținea țărănimia la discreția exploatarelor.

Țărănimia fusese parte la războiul din 1877 — 1878, pătînd un greu tribut de sînge și de suferințe pentru cîștigarea independenței României. Dar roadele victoriei nu le-au cules vitejii ostași țărani — cărora pe cîmpul de luptă de la Plevna li se făgăduise și pămînt — ci acestea au fost cules de către burghezie și moșierime. An de an, țărănimia cerea îmbunătățirea condițiilor ei de viață și pămîntului trebuitor muncii și traiului ei, dar stăruințele au fost zadarnice. De aceea, frăm-

tările țăranilor, care au luat uneori forma unor răscoluri, au brăzdat istoria României în ultimii zeci de ani ai veacului trecut. Țărănimia a încercat să dobîndească prin luptă îndrăzneț de cerințe. Răscola din 1888 a fost cel mai de seamă episod al acestei lupte în cea de-a doua jumătate a secolului trecut.

Ridicîndu-se la luptă, țărănimia cerea înlăturarea grelelor condiții ale învoielilor agricole, scăderea dimei și a ierbarîntului, izlăzuri și pămînt de muncă. Țăranii au ars și distrus în multe locuri conacele și hîrtiile din cancelariile moșierilor și și-au împărțit grînele din

hambarele boierești, ba chiar, în unele părți au început să-și împartă pămîntul.

Porînită încă de la sfîrșitul lunii martie 1888 în fostul județ al Ilfovului, răscola s-a întins în prima jumătate a lunii aprilie în Prahova, Ialomița și Vlașca. Spaima i-a cuprins pe guvernanții. La 1 aprilie, ziarul bucureștean „România” vеста următoarele: „De astăzi noaptea călărășii au fost trimiși la barieră. Ei stau și în acest moment gata a întîmpina cu armele pe cei ce vor să intre în oraș. Frică îi este stăpînirii după ce se vede că sîntem să vie în oraș”. Intervențiile armatei stăruințate au greu răscolat. Reprimată într-un punct, ea re izbucnea cu putere îndoită în alte locuri. „La Islaz — relatea o foaie a timpului — locuitorii au lipit pe toate casele lor cite o proclamație tipărită în care se zicea: „Jos Carol I. Trăiască Cuza I. Mai mulți oameni armați cu securi și coase păzeau pe lină așie, ca să împiedice ruperea lor de către ardeștii pu-

blice”. Semne ale răscolului au apărut în județele Rimnicu Sărat și Brăila. Apoi, flacăra s-a aprins în Moldova. Dincolo de Milcov, țărani cereau cu stăruință pămînt. În Vaslui și Roman au încercat să-și împartă pămîntul. În orașul Galați au pătuns sute de țărani cerînd să li se împartă pămînt.

Cu greu au putut stăvi autoritățile avîntul țărănimii în lupta pentru dreptate și o viață omenească.

Ca și mai tîrziu — în 1907, soldații au participat fără tragere de inimă la reprimarea răscolului. În multe locuri, s-au sem-

nalat cazuri de fraternizare sau, cel puțin refuzul armatei de a trage în țărani. 34 de soldați din regimentul 6 dorobanți au fost jecate pentru această așa-zisă vină, iar la Veresti ofițerii au fost nevoiți să tragă singuri în răscolați și să revoleze, trupa refuzînd să deschidă focul. În comuna Greci-Grăditea, soldații în loc de a trage, i-au lăsat pe răscolați să li ia cartușele.

Muncitorimea n-a stat indiferentă în fața luptei țărănimii. La Galați a avut loc o adunare de solidarizare cu țărani răscolați. La Mizil s-a încercat eliberarea țărănilor arestați, iar cercurile muncitorilor din București și Iași s-au alăturat prin manifeste luptei țărănimii. „Frații noștri de suferință — se scria în manifestul cercului din București — muncitorii de la țară, s-au răsculat. De ani, din munca țărănilor se hrănesc stăpîni. Fără pămînt, fără protecție, apășiți de boieri și de toate stăpînirile, lucrînd un pămînt care nu dă roade decât proprietarilor,

muncii și neînhîniți, bătuiți și jefuiți, foame și neajunsurile l-au scos în sfîrșit din răbdare. În fața uriașului dezlănțuit, proprietarii și arendașii au fugit în toate părțile: știau bine dinși ei jafuri au suferit țărani. Știau bine că sînt prea slabi ca să se împotrivască șovoiului țărănesc pentru dezlănțuirea căruia ei sînt pricinuitoarii cei mai de frunte. Neputincoși ca să stîngă focul pe care ei însuși l-au aprins, nevrînd ca de astă dată dreptatea să se facă țărănului, au cerut guvernului ca în sfîrșit să înăbușe răscola stînenilor”.

Răscola din 1888 a fost pînă la urmă înfrîntă. Clasele dominante au răspuns prin teroare, prin arestări și schingiuiri năzuințelor legitime ale țărănilor de a căpăta pămînt, de a dobîndi o viață mai bună, mai omenească.

Dar lupta țărănimii pentru îndeplinirea dreptelor ei cerințe n-a putut fi înăbușită. Răscolul din 1888 au fost preluat marilor răscoluri țărănești din 1907. În clocoțitul răscolului din 1907 și mai tîrziu, în șirul anilor de cruntă exploatare burghezo-moșierescă care au urmat, țărănimia n-a încetat lupta pentru drepturile ei vitale.

Năzuințele țărănimii muncitoare, năzuințele pentru care și-au vărsat sîngele răscolații din 1888 și 1907 au fost îndeplinite abia după 23 August 1944 cînd, sub conducerea clasei muncitoare și a partidului ei, poporul nostru muncitor a pășit pe drumul unei vieți noi eliberate din lanțurile exploatareii. Țărănimia muncitoare și-a împlinit visul: pămîntul este al celor ce-l muncesc.

ASTĂZI, masele de țărani muncitori, ascultînd cuvîntul partidului, se unesc de bună voie în gospodării colective și întovărășiri, își creează o viață nouă și îmbelsugată.

DAN BERINDEI

Sărbătoarea Ungariei prietene

TELEGRAMĂ
Tovarășului KADAR JANOS
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar

Tovarășului MÜNNICH FERENC
Președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Țărănesc Ungar

Tovarășului DOBI ISTVAN
Președintele Consiliului Prezidențial al Republicii Populare Ungare

Budapesta

Dragi tovarășii,
Cu prilejul marilor sărbători naționale a poporului frate ungar, cea de-a 13-a aniversare a eliberării patriei sale de sub jugul fascist, vă transmitem dv. și prin dv. întregului popor ungar, cele mai sincere și călduroase felicitări.

Între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară, în decursul anilor care au trecut de la eliberarea lor, s-au creat relații multilaterale de colaborare și înfrățitorare frățescă, care se întăresc și se dezvoltă continuu spre folosul ambelor noastre popoare.

Relațiile de sinceră prietenie, de respect și dragoste reciprocă statornică între Republica Populară Română și Republica Populară Ungară, aduc

o contribuție de seamă la întărirea unității de nezdruccinată a puternicului lagăr al socialismului — în frunte cu Uniunea Sovietică — garanție a independenței, suveranității și securității țărilor noastre.

Poporul romîn urmărește cu mult interes și sinceră bucurie realizările remarcabile obținute de oamenii muncii din Republica Populară Ungară sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar în consolidarea statului popular ungar și le urează din toată inima noi succese în lupta lor pentru înflorirea Ungariei socialiste, pentru cauza nobilă a apărării păcii în lume și colaborării între popoare.

GH. GHEORGHIU-DEJ
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

I. GH. MAURER
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

Trăsături ale prezentului

Poporul frate maghiar trăiește astăzi o zi de mare sărbătoare — aniversarea eliberării sale de sub jugul fascist datorită glorioaselor Armate Sovietice. Patrioții maghiari nu pot uita faptul că oamenii sovietici și-au vărsat sîngele pentru a aduce libertate Ungariei, pentru a salva poporul ei din lanțurile robiei fasciste. Sînt lucruri ce nu se pot uita și care au cimentat o înfrățită prietenie, prietenie care a rezistat tuturor încercărilor.

Eliberarea Ungariei a deschis drumul unor importante realizări în fîntarea regimului democrat-popular, în construirea socialismului. În anul puterii populare, economia și cultura Ungariei s-au dezvoltat într-un ritm necunoscut în trecut. Tarea s-a îmbogățit cu noi fabrici și uzine, școli și universități, așezăminte de cultură și recreative.

Tineretul maghiar a obținut în anul democrației populare depline drepturi și și-a adus contribuția sa la eforturile întregului popor pentru socialism și pace. Cei mai buni tineri maghiari fac acum parte din Uniunea Tineretului Comunist și muncesc cu abnegație pentru a realiza obiectivele politice partidului. Tineretul maghiar este atașat ideilor socialismului, dovedind această prin munca sa avîntată.

Poporul și tineretul romîn luă parte la sărbătorile Ungariei populare. Prietenia romîno-maghiară, cimentată într-o lungă perioadă de timp, a cunoscut în anul din urmă o continuă dezvoltare. Cele două țări ale noastre sînt unite în același lagăr al păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică.

La aniversarea poporului frate maghiar îl transmitem sincerele noastre urări de prosperitate, de noi succese pe drumul construirii socialismului.

S emnele timpului m-au însoțit prin Budapesta. Am văzut senzația unui locuitor cu secole, la istoria ce și-a depozitat urmele cu o dăruire pentru care merită recunoștință. Buda îmi apărea ca o aglomerare muzeistică.

În schimb Pesta transmite mesajul secolului nostru prin semnalmentele peisajului industrial. Simți tentația de a urmări indicii vremii, de a stăua exact în timp ceea ce vezi. În Buda ghidul evocă amintiri dintr-un trecut apropiat. În zilele lui 1945, hitleristii se refugiaseră pe aceste înălțimi. Eliberatorii sovietici cercuiau însă metru cu metru fiecare stradă, fiecare casă. Nu de puține ori primeau ajutorul civililor maghiari, luptători antifasciști. Anii puterii populare își apar limpezii prin intermediul unui nesfîrșit șir de fapte, începînd cu construcția, atîmnică experimentală și terminînd poate cu scuturile produse la Csepel, realizări ce fiecare în parte și toate împreună au dat o altă configurație realității cotidiene. Cîndva exista o adunătură de cocioabe „Maria Valeria”. Acum acolo a prîns rădăcini un cartier de blocuri muncitorești, impresionant prin armonia înălțimilor și masivitatea construcțiilor. În 1935 în întreaga Ungarie erau 410 cinematografe. Acum sînt 3369, iar numărul spectatorilor este de șase ori mai mare. La Csepel, în palatul culturii muncitorești se familizează cu scena. Fapte integrate în domeniul obișnuitului, fără însă ca această integrare să fie diminueze semnificația. Trăsăturile prezentului mi s-au înfășurat în mii de forme. Preșul să povestesc despre cîteva din ele, înregistrate într-un popas la fabrica „Orion”.

Un cartier presărat cu coșuri de uzine. „Pobeda” aporește în fața unor porți din sticlă. O fată blondă de la „informații” ne conduce amabilă prin cîteva culturile. În sfîrșit, iată-ne în biroul lui Gyorgy Varkonyi, șeful secției comerciale a fabricii ce a dus în lume renumele aparatelor de radio și televizoarelor maghiare. Varkonyi, un bărbat mîrnat cu ochii vioi și cu o amabilitate ce depășea obișnuința profesională, m-a invitat la o incursiune în istoria fabricii.

Ce era înainte fabrica? În 1913, pe aci se deschisese o fabrică pentru instalații electrice. Anii au trecut, fabrica s-a modernizat și în 1929 „Orion” produce primul aparat radiofonic. Un an mai tîrziu producția fabricii se cifra la 5000 aparate anuale.

I-am propus lui Varkonyi să-mi ofere termeni de comparație din perioada postbelică.

— În 1946 a reînceput producția: 40.000 aparate pe an, cifră ce nu a fost atinsă niciodată în trecut. Eforturile puterii populare au dus la modernizarea utilajului fabricii, astfel încît producția a reprezentat în

EUGENIU OBREA

Vedere din Budapesta, Palatul Parlamentului.

Manifestări cu prilejul celei de a 13-a aniversări a eliberării Ungariei

Ambasadorul R.P. Ungare la București Keleti Ferenc, a vorbit joi seara la posturile românești de radio și televiziune despre a 13-a aniversare a eliberării Ungariei de sub jugul fascist.

Cu ocazia celei de a 13-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, Consiliul Central al Sindicatelor din țara noastră a adresat o telegramă Consiliului Central al Sindicatelor Maghiare.

Cu ocazia celei de-a 13-a aniversări a eliberării Ungariei de către Armata Sovietică, joi seara a avut loc în Capitală, sub auspiciile Societății pentru răspîndirea științei și culturii, un simpozion intitulat „Aspecte contemporane din cultura maghiară”.

Au conferențat: compozitorul Zeno Vancea, maestrul emerit al artei din R.P. Română, despre muzica maghiară, prof. univ. Simion Altesescu, despre teatrul maghiar, și ziarista Alice Mănoiu, despre cinematografia maghiară.

Cu prilejul celei de-a 13-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist, joi la amiază a avut loc la bibliotecă I.R.R.C.S., vernisajul expoziției „Cartea în R.P. Ungară”, organizată de Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea.

Expoziția cuprinde circa 1.500 de volume din aproape toate domeniile activității editoriale din țara vecină și prietenă. În expoziție figurează și cîteva traduceri în limba maghiară din opera lui Eminescu, Sadoveanu, Al. Sahla, Pannai Istvá.

(Agerpres)

Vizita delegației guvernamentale a R.P.R. în R. P. Chineză

Mitingul reprezentanților vieții publice din Pekin

PEKIN 3. — De la trimisul special Agerpres: Cu prilejul vizitei în China a delegației guvernamentale a Republicii Populare

România la 3 aprilie a avut loc la Pekin un miting al reprezentanților vieții publice. Din prezidiul mitingului au făcut parte tovară-

și Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Avram Bunaciu, Theodor Rudenco precum și Ciu En-lai, Go Mo-jo, și alți oameni de stat și activiști

pe lângă obștesc din R.P. Chineză. Au luat cuvântul Pin Cijen, primarul Pekinului și tovarășul Chivu Stoica.

Cuvîntarea lui Pin Cijen

La începutul cuvîntării sale Pin Cijen a subliniat că între România și China există o veche și strînsă prietenie. Ideea noastră comună de construire a comunismului — a spus Pin Cijen — și felul comun al luptei noastre acătutesc o temelie solidă și asigură un viitor înfloritor colaborării prietenești dintre cele două țări ale noastre.

Referindu-se la colaborarea prietenească crescîndă ce s-a dezvoltat între cele două țări în ultimii ani Pin Cijen a spus:

„Poporul chinez apreciază mult o asemenea colaborare prietenească. Ea contribuie la realizarea unui avînt general al cauzei socialiste în țările noastre. Dorim să depunem toate eforturile pentru a dezvolta și pe viitor asemenea relații”.

În continuare vorbitorul a declarat: „România este un membru de nădejde al lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică. Ea a adus o contribuție însemnată la consolidarea unității țărilor socialiste”. Pin Cijen a subliniat politica consecventă de

pace a României precum și eforturile ei neobosite pentru promovarea înțelegerii între popoare. „Alți poporul chinez cit și cel român — a spus în continuare Pin Cijen — sprijină intrinsec propunerile de pace făcute recent de Uniunea Sovietică și întreprind eforturi susținute pentru traducerea în viață a acestor importante propuneri, care sînt de natură să ducă la slăbirea încordării internaționale”.

Vorbitorul s-a referit apoi la importanța realizării obținute de

România în construirea socialismului. El a urât poporul român noi succese și l-a mulțumit pentru ajutorul frăcesc dat Chinei în construcția economică. În încheiere primarul orașului Pekin și-a exprimat deplina convingere că vizita delegației romine „va contribui la dezvoltarea continuă a prieteniei și colaborării frățești între cele două popoare, la întărirea solidarității dintre țările socialiste în frunte cu Uniunea Sovietică și la cauza mareașă a apărării păcii în întreaga lume”.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica

Este pentru noi o deosebită bucurie și cinste — a spus tovarășul Chivu Stoica — de a ne afla în mijlocul cetățenilor capitalei marii Republici Populare Chineză. Pekinul poate fi mîndru pe bună dreptate alături de apuritul președinte al țării de a fi adus în dezvoltarea culturii milenare a poporului chinez, cit și de puternicele sale tradiții revoluționare. Aici, în Pekin s-a născut „Micașă” din 4 mai 1919” care a înscris o pagină glorioasă în lupta poporului chinez pentru libertate. Cîteva decenii mai tîrziu orașul dv. a fost primul oraș al R. P. Chineză care a înregistrat o victorie decisivă în transformarea socialistă a proprietății asupra mijloacelor de producție.

Vedem aici că alături de momentele furtive de-a lungul vremurilor de înaintași dv. se înalță nenumărate fabrici, școli, spitale, instituții de știință și artă, locuințe, construite în decurs de cîteva ani. Pekinul este un simbol elocvent al vriedniciei, tenacității și marșilor apitei, urmate de creațiile ale poporului chinez, o imagine vie a avîntului în construcție care a cuprins întreaga dumnezeoasă țară.

Lung și glorioș este drumul de lupte revoluționare parcurs de eroicul popor chinez călăuzit cu fermitate și înțelepciune de partidul său comunist. El a născut dominația imperialismului, feudalismului și capitalismului burocratic. După instaurarea puterii populare în China, Partidul Comunist Chinez s-a luptat să realizeze, în urma deosebită de dragoste și încredere, a fost o puternică unitate a întregului popor însușindu-l și organizîndu-l în vederea înălțării marelui ideal — socialismului.

Cu mare satisfacție prietenii de pretutindeni ai Chinei populare văd că poporul chinez, după ce a relăsat economia ruinată de război, învingînd numeroase greutăți, a pornit la transformarea țării sale într-o mare putere industrială socialistă și cu o agricultură dezvoltată. În țara dv. au avut loc transformări revoluționare profunde economiei naționale și a culturii sale spre contivulții socialiste în domeniul proprietății asupra mijloacelor de producție. Totodată prin mișcarea pentru reglementarea stilului în muncă și împotriva elementelor de dreapta aș obținut o victorie hotărîtoare și pe frontul ideologic și politic.

În continuare, tovarășul Chivu Stoica a arătat că și poporul român și în dreapta toate eforturile spre dezvoltarea economiei naționale și a culturii sale spre contivulții ridicare a nivelului său de trai.

În dobîndirea succesorilor muncii pasnice din țările noastre — a spus în continuare tovarășul Chivu Stoica — ca și din toate țările socialiste un rol important îl au relațiile de colaborare și intr-ajutorare frățească existente între ele. Poporul român din proprie experiență și ajutorul frăcesc primit din partea Uniunii Sovietice, colaborarea strînsă cu R. P. Chineză și celelalte țări socialiste au înlesnit mult opera de construcție socialistă în țara noastră. Tot mai bogate în resurse sînt legăturile economice și culturale dintre R. P. Romînia și R. P. Chineză; volumul schimburilor comerciale între țările noastre a crescut an de an. Totodată în dorința sinceră de a împărtăși una altelei cit mai mult din experiența dobîndită în construcția socialistă, de a face ca această experiență să constituie un bun comun al ambelor popoare, țările noastre largesc necontenit schimburile tehnico-științifice, ajutîndu-se reciproc cu documentație, specialiști în diferite ramuri ale economiei.

Popoarele noastre sînt unite pentru todeauna. Ele sînt hotărîte să întărească neîncetat legăturile lor frățești în interesul construcției socialiste, al păcii și prieteniei între popoare.

Sîntem convinși că vizita noastră în țara dv., convorbirile cu conducătorii dv. vor aduce o nouă contribuție la întărirea și dezvoltarea legăturilor între țările și popoarele noastre. Țările noastre fac parte din marea și puternică lagăr socialist. Aceasta constituie pentru ele un nepuizabil izvor de putere și securitate. Lagărul țărilor socialiste în frunte

cu Uniunea Sovietică reprezintă pentru țările care-l alcătuiesc garanția independenței și progresului lor pe calea socialismului, el reprezintă în același timp un sprijin de neclintit al popoarelor care luptă pentru independență, al tuturor popoarelor și forțelor apărătoare ale păcii. Victoriile epocale obținute de Uniunea Sovietică în dezvoltarea tehnicii științifice și a întregii economii, precum și realizările de seamă ale R. P. Chineză și ale celorlalte țări socialiste demonstrează că în întrecere pasnică între cele două sisteme, cîștigătoare incomptabilă va fi orînduirea care își afirmă și de zi în zi superioritatea — orînduirea socialistă.

Țările lagărului socialist sînt puternice nu numai prin succesele lor economice, dar mai ales prin unitatea lor politică și ideologică. Consolidarea reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești care au avut loc în noiembrie 1957 la Moscova au prilejuit o nouă demonstrație uriașă a coeziunii lor mai strînsă a lagărului socialist și au dat un nou avînt întregii mișcări comuniste și muncitorești internaționale.

R. P. Romînia și R. P. Chineză sînt adînc interesate în menținerea și consolidarea păcii. Ele duc o politică fermă de coexistență pasnică și de colaborare cu toate țările indiferent de orînduirea lor socială și de stat.

Încetarea neîntîrziată a experiențelor cu arme nucleare, ca prim pas spre interzicerea folosirii acestor arme, spre înăbușirea dezarmării, constituie o revendicare a tuturor popoarelor. Hotărîrea Uniunii Sovietice de a înceta în mod unilateral experiențele cu arma nucleară a produs un uriaș ecou mondial. Această hotărîre este salutată de întreaga omenire ca o măsură de excepțională însemnată în lupta pentru preîntîmpinarea unui război atomic, pentru apărarea păcii.

Cît de mult contestează această măsură cu poziția Statelor Unite care au hotărît recent să înceapă noi experiențe atomice! Sperăm totuși că în cele din urmă cerurile conducătoare din acele țări occidentale care dispun de arme nucleare vor ține seamă

de voința maselor populare care cer împleris încetarea experiențelor cu arme nucleare.

Țara noastră împreună cu alte țări iubitoare de pace se pronunță cu fermitate pentru înăbușirea unor asemenea măsuri menite să asigure slăbirea încordării internaționale cum sînt: crearea unor zone demilitarizate în Europa și Asia, desînălțarea blocurilor militare și lichidarea bazelor militare, lărgirea legăturilor economice și culturale internaționale.

În zilele noastre singura politică justă, realistă, este coexistența pasnică, care presupune nu politica „de pe poziții de forță”, ci înțelegerea internațională, soluții de natură să slujească intereselor de pace și securitate ale tuturor popoarelor. Iată de ce propunerile Uniunii Sovietice cu privire la convocarea conferinței la nivelul cel mai înalt se bucură de adieziunea maselor largi populare de pe întregul glob. Noi credem că există condiții pentru ca o astfel de conferință să aibă loc neîntîrziat și să dea rezultate pozitive.

În cadrul forțelor sociale care luptă pentru pace, R. P. Chineză reprezintă un factor de excepțională însemnată. Tot mai important este rolul R. P. Chineză, mare putere mondială; sporește necontenit prestigiul și influența ei în lume. În Asia și în întreaga lume ea se afirmă ca un puternic factor de pace, ca o luptătoare fermă pentru coexistență pasnică, împotriva colonialismului și pentru independența și suveranitatea popoarelor. Rezolvarea marilor probleme internaționale este de neconceput fără R. P. Chineză. Manevrele cercurilor imperialiste menite să perpetueze situația anormală în care R. P. Chineză este lipsită de locul legitim în Organizația Națiunilor Unite nu poate decît să prejudicieze acestei organizații. Este evident că unei astfel de situații trebuie să i se pună capăt și R. P. Chineză să-și ocupe locul ce i se cuvine de drept în Organizația Națiunilor Unite.

Toată lumea știe că pe planeta

noastră există o singură Chină — R. P. Chineză. Dar lată că cerurile imperialiste vor să scoarcescă existența a „două Chine”.

În felul acesta amintite ceruri, îndeosebi din Statele Unite, vor să permanentizeze ocupația lor armată asupra Taiwanului, care este un străvechi teritoriu chinez. Este astfel vorba de un amestec fâșș în treburile interne ale poporului chinez. Guvernul și poporul român susțin cu hotărîre poziția R. P. Chineză în ceea ce privește eliberarea Taiwanului.

Guvernul și poporul român salută totodată cu satisfacție importantă inițiativa care a dus la hotărîrea voluntarilor chinezi de a se retrage din Coreea și care aduce un aport de seamă la cauza reunificării pasnice a Coreei, la slăbirea încordării în Extremul Orient și în lume. Acum e rîndul Statelor Unite și al celorlalte țări care au trupe în Coreea de sud să procedeze la retragerea lor.

Înainte de a sosi în China, delegația noastră guvernamentală a vizitat și alte țări din Asia — India, R. D. Vietnam, Uniunea Birmană, Coreevorburile duse cu conducătorii guvernelor acestor țări ne-au întărit convingerea că poziția țărilor socialiste și aceea a numeroase țări socialiste din Asia coincide în astfel de probleme fundamentale ca promovarea principiilor coexistenței pasnice, lupta împotriva colonialismului, apărarea independenței și suveranității popoarelor, menținerea și consolidarea păcii. Faptele arată că se întărește necontenit solidaritatea și colaborarea în țările vastei zone a păcii, în lupta pentru preîntîmpinarea primejiei unui nou război, pentru victoria în lumea întreagă a politicii de coexistență pasnică.

Încheierea cuvîntării sale, tovarășul Chivu Stoica a mulțumit pentru primirea care a fost făcută delegației și a transmis urarea sinceră a poporului român ca poporul chinez să obțină succese tot mai mari în construirea socialismului, în lupta pentru apărarea păcii.

Mitingul a fost urmat de un bogat program de cîntece și dansuri.

PENTRU ÎNLĂTURAREA PERICOLULUI războiului nuclear

Puternicul ecou mondial al hotărîrii istorice a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Declarația F. M. T. D.: În S.U.A. se cer alocări suplimentare de război

„Un act istoric umanitar”

BUDAPEȘTA 3 (Agerpres). — Federația Mondială a Tineretului Democrat a dat publicității o declarație în care se spune: F. M. T. D. salută cu mare bucurie și sprijină cu căldură hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. în problema încetării unilaterale a către Uniunea Sovietică a experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen.

Această hotărîre este un act istoric și umanitar, o însemnată acțiune pe calea salvării omenirii de primejdia unui război termonuclear de exterminare, a salvării de îngrijorarea pentru soarta păcii, pentru soarta generațiilor viitoare. Nu ne îndoiim că această măsură a Uniunii Sovietice va fi sprijinită în unanimitate de milioanele de tineri și tinere din toate țările și

de marea majoritate a organizațiilor de tineret de diferite convingeri care luptă neobosit împotriva primejiei unui război atomic. F. M. T. D., care de mulți ani cere interzicerea armelor atomice, exprimîndu-și speranțele și speranțele lui iubitor de pace, așteaptă ca guvernul S.U.A. și Marii Britanii să urmeze acest exemplu nobil al Uniunii Sovietice și să înceteze și ele experiențele cu arme atomice și cu hidrogen.

F. M. T. D. consideră că guvernul celorlalte țări trebuie să facă de asemenea totul pentru înăbușirea politicii dezarmării în deosebi a dezarmării atomice. În legătură cu aceasta F.M.T.D. condamnă hotărîrea Bundestagului de a înzestra armata Republicii Federale Germane cu arma ato-

mice. O asemenea politică duce la agravarea încordării internaționale, la sporeala primejiei unui război atomic. F.M.T.D. cheamă tineretul din toate țările, de toate naționalitățile, să desfășoare cu o forță nouă lupta pentru încetarea experiențelor atomice și termonucleare de către toate țările, pentru interzicerea totală și scoaterea din armamentelor statelor a acestor arme de exterminare în masă.

WASHINGTON 3 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele Eisenhower a cerut Congresului să sporească bugetul S.U.A. pe exercițiul financiar 1958—1959 cu 1.455.747.000 dolari pentru îndeplinirea programelor militare.

Alocările suplimentare prevăd: comenzi de proiectile-rachetă, avioane și submarine cu proiectile balistice rachetă, accelerarea ritmului și lărgirea programelor în domeniul cercetărilor științifice și AL EXPERIENȚEI OR., precum și aducerea unor modificări programelor militare cărora li se atribuie o mare importanță.

Giuperci atomice

TRUSTMANUL: — Ce au contra lor, sînt doar comestibile: pe mine asta mă hrănesc!...

Desen de EUG. TARU

Ziarul englez „Birmingham Post”:

Un început foarte rodnic

LONDRA 3 (Agerpres). — Toată presa britanică continuă să comenteze hotărîrea Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la încetarea experiențelor cu arma nucleară de către Uniunea Sovietică. O serie de ziare salută această hotărîre și critică reac-

ția negativă manifestată în anumite cercuri din Occident. Ziarul „Birmingham Post” critică vehement poziția negativă adoptată de Departamentul de Stat al S.U.A. El scrie că propunerea sovietică „ar putea constitui un început foarte rodnic pentru

lucrări în domeniul dezarmării, problemă în care este interesată întreaga omenire. Hotărîrea sovietică trebuie salutată pentru posibilitățile pe care le deschide”.

13 ani de la eliberarea

Ungariei de sub jugul fascist

Ședința solemnă de la Budapeșta

BUDAPEȘTA 3 (Agerpres). — În seara zilei de 3 aprilie a avut loc la Teatrul de Operă din Budapeșta ședința solemnă închinată celei de-a 13-a aniversări a eliberării Ungariei de sub jugul fascist.

În sala teatrului se aflau reprezentanți ai opiniei publice din Budapeșta — frunțași în muncă, oameni ai științei și culturii, reprezentanți ai armatei populare ungare, ai organizațiilor obștești, șefii și membri ai reprezentanțelor diplomatice acreditați la Budapeșta, ziaristi ungari și străini.

La masa prezidiului au luat loc János Kádár, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Istvan Dobi, președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, Ferenc Münnich, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungare, și alți conducători obștești și membri ai reprezentanțelor diplomatice acreditați la Budapeșta, ziaristi ungari și străini.

La masa prezidiului au luat loc János Kádár, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, Istvan Dobi, președintele Consiliului Prezidențial al R. P. Ungare, Ferenc Münnich, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungare, și alți conducători obștești și membri ai reprezentanțelor diplomatice acreditați la Budapeșta, ziaristi ungari și străini.

Adunarea a fost deschisă de Istvan Dobi.

Au luat cuvîntul Ferenc Münnich și N. S. Hrușciov.

PE SCURT

VARȘOVA. — La sfîrșitul primăverii acestui an, Republica Populară Polonă va fi vizitată de o delegație de partid și guvernamentală a R. P. E. Iugoslaviei. În frunte cu președintele Iostp Broz Tito.

MOSCOVA. — La 3 aprilie, locuitorii Moscovei au condus pe ultimul drum pe Ivan Tevosian, cunoscut om de stat și activist de partid, unul din organizatorii de seamă ai industriei grele sovietice, membru al Comitetului Central al P.C.U.S., deputat în Sovietul Suprem, ambasadorul U.R.S.S. în Japonia.

La fabrica de lămpi electronice din Pekin

PEKIN 3 (De la trimisul special Agerpres). — Dincolo de poarta de răsărit a ginocioasei capitale chineze Pekin serpușește noua șosea ce leagă orașul de marele și modernul aeroport construit în ultimele luni. Într-o fostă suburbie, așăzi cartier al Pekinului, la capătul unei străzi în care viața pare să se fi retras discret în dosul zidurilor cenușii, apar deodată siluetele masive ale unor construcții noi. Este una din numeroasele întreprinderi industriale moderne construite în timpul regimului democrat-popular. Sîntem la fabrica de lămpi electronice.

Tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Avram Bunaciu și Theodor Rudenco au vizitat joi dimineața această importantă unitate industrială a capitalei R. P. Chineză. Primii cu multă căldură de muncitori și de conducători înțelegînd, în alții oaspeți ascultați cu interes explicațiile cu privire la procesul de producție și au vizitat principalele sale secțiuni.

Fabrica a intrat în funcțiune în 1956 și produce astăzi în serie diferite tipuri de lămpi electronice. Oaspeții au parcurs rînd pe rînd hale și secții pentru fabricarea filamentului, a tuburilor de transmisie, secții de verificare și asamblare, de încercare a temperaturii și umidității etc., care ocupă astăzi o suprafață de 80.000 m. pătrați și care urmează să deosebită până la sfîrșitul celui deal al pătrăți. Pretutindeni muncitorii au înconjurat cu dragoste și respect pe conducătorii romîni cu care au discutat îndelung și prietenește.

Membrii delegației și persoanele care îi însoțeau au fost invitați joi la dejunul oferit de Ciu En-lai într-unul din cele mai vechi și pitorești localuri din Pekin. („Cen Cin-ti” ceea ce în traducere înseamnă locul de întîlnire al oamenilor virtuțioși). După dejun tovarășii Chivu

Stoica, Emil Bodnăraș, Avram Bunaciu și Theodor Rudenco au fost primiți de Ciu De, vicepreședintele al R. P. Chineză și Liu Șao-ti, președintele Comitetului permanent al reprezentanților populari din întreaga Chină. Au

luat parte la întvedere Cen Lun, Cen I, Li Fu-ciu, locuțorii ai premierului Consiliului de stat al R. P. Chineză, Go Mo-jo, Li Cien și Pin Cijen, vicepreședinți ai Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari.

Spectacol de gală

Au luat parte tovarășii Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Avram Bunaciu și Theodor Rudenco. Din partea chineză au participat Ciu En-lai, premerul Consiliului de stat, Pin Cijen, vicepreședintele Comitetului permanent al Adunării Reprezentanților Populari pe întreaga Chină, Hși Ciu-Șun, secretar general al Consiliului de stat, Liu Tsi-min, adjunct al ministrului Culturii.

În fotografie: Lucrările de împădurire din provincia Chinghăi făcute de Liga tinerilor comunisti din orașul Sing (R. P. Chineză)

„Indepărtare de realitate”

Un articol de W. Lippman

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: Într-un articol intitulat „Indepărtare de realitate” Walter Lippman, comentatorul ziarului „New York Herald Tribune”, arată că calificarea de către secretaria de stat Dulles a hotărîrii Uniunii Sovietice cu privire la încetarea experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen drept „un tru propagandistic și lipsit de conținut” reprezintă „O FORMA PERICULOASA DE INDEPĂRTARE CRUDA A SITUĂȚIEI INTERNAȚIONALE”.

„Această apreciere, scrie Lippman, se bazează pe ideea că numeroasele noastre însușese și scăderea influenței noastre s-ar explica nu prin lipsurile politice noastre, ci prin marea superioritate a Uniunii Sovietice în domeniul propagandei. Cu alte cuvinte, dacă mărurile noastre nu găsesc cumpărători, de vină nu este calitatea mărfurilor, ci ambalajul și reclama...”

Să examinăm de pildă problema experiențelor nucleare, despre care a vorbit dl. Dulles. El a arătat că Uniunea Sovietică abia a terminat seria ci de experiențe, în timp ce noi ne pregătim pentru a efectua o serie de experiențe în primăvara și vara aceasta. Trucul sovietic, afirmă el, constă în aceea că rușii anunță încetarea experiențelor de care nu vor avea nevoie o anumită bucată de timp și speră totodată să ne împiedice de a efectua experiențele noastre de care avem foarte mare nevoie.

Acest tru este oare atât de greu de dezuțuit? Cel mai simplu ar fi să declarăm că atunci cînd, la fel ca și Uniunea Sovietică, ne vom termina experiențele, nu vom face altce decât cu condiția ca Uniunea Sovietică să nu le reia nici ea. Lumea nu este atât de mărginită ca să nu înțeleagă logica unui astfel de răspuns.

Noi însă nu-l putem da, pentru că pozițiile noastre în lume nu se bazează decît pe puterea de intimidare a armelor nucleare... Abolirea armelor

nucleare face doar cu totul imposibilă intimidarea strategică cu ajutorul unei rețele de alianțe, pe care ne-am agățat să le susținem. Acesta este adevăratul motiv pentru care propaganda americană este atât de ineficace. Dacă nu putem să ne revizim politica și nici nu intenționăm să facem acest lucru, Dulles ar trebui să fie sincer și să declare lumii că nu putem înceta experiențele, pentru că nu putem distruge arma nucleară fără să aducem modificări radicale politicii noastre externe”. Lippman subliniază că masele largi populare nu acceptă ficțiunile propagandei americane, „iar conducătorii bine informați ai opiniei publice știu că acestea sînt ficțiuni și nu cred în ele. Iată de ce propaganda noastră lucrează atât de prost”.

Să examinăm de pildă problema experiențelor nucleare, despre care a vorbit dl. Dulles. El a arătat că Uniunea Sovietică abia a terminat seria ci de experiențe, în timp ce noi ne pregătim pentru a efectua o serie de experiențe în primăvara și vara aceasta. Trucul sovietic, afirmă el, constă în aceea că rușii anunță încetarea experiențelor de care nu vor avea nevoie o anumită bucată de timp și speră totodată să ne împiedice de a efectua experiențele noastre de care avem foarte mare nevoie.

Acest tru este oare atât de greu de dezuțuit? Cel mai simplu ar fi să declarăm că atunci cînd, la fel ca și Uniunea Sovietică, ne vom termina experiențele, nu vom face altce decât cu condiția ca Uniunea Sovietică să nu le reia nici ea. Lumea nu este atât de mărginită ca să nu înțeleagă logica unui astfel de răspuns.

Noi însă nu-l putem da, pentru că pozițiile noastre în lume nu se bazează decît pe puterea de intimidare a armelor nucleare... Abolirea armelor

ajutorul tehnico-științific acordat de U.R.S.S. țărilor slab dezvoltate

VIENA 3 (Agerpres). — La 2 aprilie L. M. Zameatin, reprezentant permanent adjunct al U.R.S.S. de pe lângă Agenția internațională pentru energia atomică, a vizitat pe S. Cole, directorul general al Agenției, și i-a remis scrisori referitoare la contribuția pe viitor a Uniunii Sovietice la ajutorarea tehnico-științifică a țărilor slab dezvoltate — membre ale Agenției.

În prima din aceste scrisori se anunță că Uniunea Sovietică va participa 20—30 specialiști con-

sulanți cu o înaltă calificare pentru ajutorarea temporară a statelor membre ale Agenției. În celelalte două scrisori se arată că U.R.S.S. este gata să acorde ajutor în pregătirea de specialiști în domeniul energiei atomice țărilor membre ale Agenției.

Uniunea Sovietică este gata să primească în anul universitar 1958—1959 pe termen între cincisprezece și douăzeci de studenți pentru studii în principalele specialități atomice.

Tratatul între delegațiile Uniunii Sovietice și R. P. Ungare

BUDAPEȘTA 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 2 aprilie, la sediul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar au început tratative între delegațiile de

partid și guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Ungare.

Din partea sovietică participă la tratative: N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; F. R. Kozlov, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S. și prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; A. A. Gromiko, membru al C.C. al P.C.U.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S.; V. V. Grisin, membru al C.C. al P.C.U.S. și președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică; P. E. Selest, prim-secretar al Comitetului regional Kiev al P.C. din Ucraina; A. P. Bolkova, membru în Comisia Centrală de Revizie a P.C.U.S., al doilea secretar al Comitetului orașeneș Leningrad al P.C.U.S.; E. I. Gromov, membru supleant al C.C. al P.C.U.S., ambasador extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Ungaria.

Din partea ungară la tratative participă: János Kádár, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar; dr. Ferenc Münnich, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, președintele guvernului revoluționar muncitoresc țărănesc ungare; Jenő Fok, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.S.U., secretar al C.C. al P.M.S.U.; Gyula Kállai, membru

în C.C. al P.M.S.U., secretar al C.C. al P.M.S.U.; Károly Kiss, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.S.U.; György Marosán, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.S.U., secretar al C.C. al P.M.S.U.; Miklos Somogyi, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.S.U.; Endre Sik, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Ungare.

Delegațiile au avut un schimb de păreri în problemele care interesează cele două țări. În timpul tratativelor s-a manifestat deplina unitate de vederi în toate problemele.

Tratatul s-a desfășurat într-o atmosferă de căldură prietenească.

BUDAPEȘTA 3 (Agerpres). — La 3 aprilie, ora 12, în clădirea Adunării de Stat a Republicii Populare Ungare, în sala de ședință a Consiliului de Miniștri au continuat tratativele dintre delegațiile de partid și guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Ungare.

În timpul tratativelor, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie, a continuat schimbul de păreri asupra problemelor politice, economice și culturale care prezintă interes pentru cele două țări. A avut loc de asemenea un schimb de păreri asupra problemelor actuale ale situației internaționale.